

Retkeilijä

SRL – 54 vuotta toimintaa Nro 2 Marraskuu 2025

Kuva Erkki Sivula

SUOMEN RETKEILYLIITTO ry

Retkeilijöiden ja
luontoliikkujien yhteisö.

Perustettu 1971.

Kansainvälisten Luonnonystävien
(Naturfreunde Internationale, NFI)
Suomen jäsenjärjestö.

Toimisto:

Valimotie 10
00380 Helsinki
puh. 045 1369 744

toimisto@suomenretkeilyliitto.fi

www.suomenretkeilyliitto.fi

[www.facebook.com/suomen-
retkeilyliitto/](https://www.facebook.com/suomen-retkeilyliitto/)

[www.instagram.com/suomen-
retkeilyliitto/](https://www.instagram.com/suomen-retkeilyliitto/)

www.nf-int.org

Palvelemme:

ti-to klo 9–16

Järjestösihteeri:

Emilia Lehtomäki

Pankkilyhteys:

Nordea FI66 1521 3007 1194 58.

Retkeilijä-lehden toimitus:

Hannele Pöllä
puh. 040 504 8296
hannele.polla@kolumbus.fi

Jaana Hirvonen
Markku Karvonen
Marjaana Munukka

ISSN 0783-165X

Painopaikka:

PunaMusta Oy, Tampere

Lehti on luettavissa
näköislehtenä myös nettisivuilla
www.suomenretkeilyliitto.fi

Puheenjohtajan palsta

Toiminta jatkuu vireänä

Suomen Retkeilyliiton toiminta tänä vuonna on ollut vilkasta ja yleistunnelmana on reipas eteenpäin menemisen meininki. Yhdistyksissä on ollut paljon tapahtumia ja monipuolista toimintaa, ja toimintasuunnitelmista vuodelle 2026 voi päätellä, että vauhti ei tästä suinkaan hidastu. Tämän lehden tapahtumakalenteri ulottuu ensi keväälle, ja lisää tapahtumia julkaistaan alkuvuonna liiton nettisivuilla ja kevään Retkeilijä-lehdessä. Yhdistykset pitävät tietenkin omat jäsenensä ajan tasalla omien kanaviensa kautta.

Hyvä yhteishenki on vahvuutemme. Yhteistyö yhdistysten välillä toimii hyvin: yhteisiä kuukausipatikkoita on järjestetty, kummiseuratoimintaa on jatkettu, retkille kutsutaan mukaan naapuriseuroja ja niin edelleen. Maantieteellinen etäisyys tietenkin rajoittaa kanssakäymistä, mutta esimerkiksi kummiseurojen tapaamiset osoittavat, että etäisyys ei haittaa, kun tapahtumat suunnitellaan hyvissä ajoin.

Olemme saaneet uusia tekijöitä mukaan. Liittokokouksen valitsevat toimikunnat ovat olleet aktiivisia, ja vastuut jakautuvat nyt aiempaa laajemmalle porukalle. Myös AMK-harjoittelijat ovat tuoneet uutta virtaa ja osaamista, ja heidän työnsä on koitunut niin liiton kuin yhdistysten hyväksi. Lokakuun lopussa jaettu jäsenkysely on meille merkittävä askel, ja kyselyn tulokset antavat eväitä toiminnan kehittämiseen sekä liittotasolla että paikallisyhdistyksissä. Odotamme innolla!

Jäsenen aktiivisuus näkyy myös tämän lehden juutuissa. Lehden toimituksen ei tarvitse kysellä perään ja muistutella, sillä mukavia kirjoituksia ja upeita retkikuvia tulee sähköpostiin aivan solkenaan! Monesta tämän lehden jutusta voi napata ideoita oman yhdistyksen tapahtumiin. Ja sattumoisin Retkeilyliiton retket suuntautuvat ensi vuonna Pyhälle ja Kuusamoon samoihin paikkoihin, joista juuri tässä lehdessä kerrotaan.

Myös kämpillä on saatu aikaan: Ukonjoen saunan löylyt on hyväksi havaittu ja Rihmakurun laavu tarjoaa hulpeat puitteet iltanuotiolle ja vaikka yöpymiselle. Varkhanmukkaan on suunnitteilla aurinkopaneelit, joten sielläkin käyttömukavuus tulee paranemaan. Mittava urakka on Telaojan yli vievien pitkospuiden uusiminen, jolla turvataan helppo pääsy hiihtoladulle ja poluille jatkossakin.

Eteenpäin mennään!

Hannele Pöllä
puheenjohtaja

PS. Haluaisiko joku yhdistys järjestää ensi vuonna Retkeilypäivät? Olisi mukava kokoontua isomalla porukalla ja elvyttää Retkeilypäivien perinnettä. Apuja kyllä annetaan liiton toimistolta ja muista yhdistyksistä, mutta jollakin täytyy olla järjestelyt tiukemmin hyppysissä. Jos intoa löytyy, niin olkaahan yhteydessä!

Kiinteistötoimikunnan kuulumisia

Hei napapiiriltä. Kesän valo ja lämpö on muuttumassa kaamokseen harmauteen. Lapin majojen vuosi on mennyt mukavasti vanhaan malliin. Varaustilanne on pysynyt samana, mutta talvimatkailu on tuonut pientä piristystä erityisesti Varkhanmukkaan. Talvella hiihtoladut kulkevat lähellä Lapin majoja. Ja kuka rauhaan haluaa, niin hänelle on Kakkälön mökkimme saunoineen, marjapaikkoineen, kalaisan Kakkälöjoen rannassa paratiisi.

Varkhanmukassa uusitaan ensi kesänä pitkospuut ja myös aurinkokennoja suunnitellaan. Korsun kaivon rakennetaan katos. Rihmakurussa tullaan käsittelemään Rihma2:n seinät. Eli aina on jotain tekeillä ja suunnitteilla.

Rihmakurun uusi laavu on nyt

käytössä, ja sen tulipaikalla tulee polttaa pressujen alla olevia puita kalliin ostopuun sijaan. Samoin Varkhanmukan laavulla käytetään ensi sijassa laavun vieressä olevia puita ja oksia.

Karjalan suunnalla Ukonjoella on ollut tavallista vilkkaampaa, ja uusi sauna ja hyvät marjamaat ovat houkuttelleet jäseniä kauempaakin. Kämpän lähellä on hyvät patikointireitit ja vaihtelevat maastot. Kunnostus- ja talkootöitä Ukonjoella on riittänyt. Saunaan ja Einarin on asennettu vesikourut, rännit ja rännikaivot putkineen. Einarin kamina vaihdettiin pienempään ja tehokkaampaan. Vanha halkokatos purettiin. Saunaan on tehty viimeistelytyöitä, mm. vesipumpu asennettiin, lattiaan laitettiin

epoksinnoite, ulkoseinät käsiteltiin tervalla ja laudoitus maalattiin. Lisäksi kaivon pumppu purettiin, ja nyt kaivo toimii perinteisellä ämpärinostolla.

Ideoita ja rakennusajatuksia otetaan mielellään vastaan. Tulkaahan kesällä talkoisiin.

Seppo Vähätaini

Yksi meistä SRL:ssa

Sirkka-Liisa Kolehmainen

Länsi-Karjalan retkeilijät ry:n sihteeri
Projektisuunnittelija,
kaupunginvaltuutettu

7 kysymystä Sirkka-Liisalle

Mitkä asiat ovat mielestäsi parasta Suomen Retkeilyliitossa?

Retkeilyliiton Lapin majat ovat kiinnostavat ja tarjoavat omaperäisen mahdollisuuden yöpyä Pallaksen kupeessa. Yhdistyksessä on mahdollisuus saada retkiseuraa ja vaihtaa kokemuksia. Lähtöpahtumat kannustavat lähtemään liikkeelle ja pysymään liikkeellä. Yhdistyksen yhteisöllisyyskin on tärkeä elementti, saa innostusta, tukea ja turvaa. Erilaiset lajikokeilut ovat yhdistyksissä helpompi tavoittaa. Yhdistyksen ryhminä retkistä saa edullisempia. Monia retkiä ei voi tai uskalla yksin toteuttaaakaan.

Miten aloitit retkeilyharrastuksen?

Olen kuulunut Joensuun Latuun ja vaeltanut vuodesta 2010 alkaen aika paljon sieltä syntyneellä vaellusryhmällä kaikkina vuoden aikoina, useamman kerran ensilumen viikolla Kiilopäällä, useita hiihtovaelluksia Ruotsin Lapissa, muutama melontareissu Saimaalla, kevät-, kesä- ja syysvaelluksia Suomen ja Ruotsin Lapissa, ja on käyty Norjan Lofoteilläkin. Viimeksi meillä oli pyöräilyreissu Turun saaristokierroksella Ahvenanmaan lisäksi.

Kuinka retkeilet nyt?

Viime vuosina on harjoiteltu vaellusta tyttären kolmen tytön kanssa Pallaksella ja Abiskossa eli meitä oli kolme aikuista ja kolme alaikäistä lasta. Kaikki mieleenpainuvia reissuja. Osasta on kuvakirjojakin, että voi kotosalla muistella kuvien avulla.

Valitettavasti kunto on tässä menneinä vuosina kolhiintunut, on ollut polvi- ja lonkkavaivaa, joten kunnon kohentaminen ja sen ylläpito onkin tällä hetkellä suurin tavoite, että voisi jatkaa edes jotenkin vaelluksia ja muita retkiä. Töissäkin pitää käydä vielä muutama vuosi, ja luottamustehtävät Outokummun kaupungin valtuutettuna vievät myös aikaa, joten jaksaminenkin on välillä koetuksella.

Ennätätkö harrastaa muuta kuin retkeilyä?

Ennätätkö harrastaa muuta kuin retkeilyä?

Nykyään mökkeily, marjastukset, sienestys ja polttopuumetsähommat kesäkaudella ja vastavasti hiihto ja viikoittainen avantoauna ovat keskeisimmät harrastukset talvikaudella. Jukolan Venlojen viesti on alkukesän tapahtuma ja tavoite, jonne on harjoiteltava myös aika lailla.

Missä kaikkialla olet käynyt oman yhdistyksesi kanssa?

Länsi-Karjalan Retkeilijät -porukalla on oltu Varkhanmukassa, Pöyrisjärvellä ja Kilpisjärvellä ly-

hyempiä vaelluksia tehden, lisäksi Hossassa ja Livohkassa Posiolla ja Ukonjoella Lieksassa jne. Kaikenlaista kivaa on koettu tälläkin porukalla.

Jos olisit lintu, mikä lintu olisit?

Mikä lintu sitä nyt haluaisi olla, no, ehkä tuiki tavallinen punatulkku.

Onko sinulla mottoa tai elämänohjetta?

Kokemuksena on, että liikunta ja luonto ovat tärkeitä voimavaroja tuojia ja tarjoavat parhaimmillaan iloisia onnistumisia, huikeita elämyksiä ja mielenrauhaa. Toki työtakin pitää tehdä sen eteen.

Suomen Retkeilyliiton kämppien hinnat (jäsenille)

Varkhanmukka

	Hinta / vk	Hinta / vrk
Suaskumpu (korsu) (5–6 hengelle)	350 €	50 €
Kelokämpä (12 hengelle)	500 €	80 €
Tiira-kämpä (6 hengelle)	280 €	42 €
Liiteri-kämpä (4 hengelle)	170 €	15 € petipaikka

Rihmakuru

	Hinta / vk	Hinta / vrk
Rihma-1 (4 + 2 hengelle)	335 €	55 €
Rihma-2 (4 + 2 hengelle)	335 €	55 €
Rihma-3 (4 + 2 hengelle)	335 €	55 €
Jalasmökki (2 + 2 hengelle)	225 €	15 € petipaikka
Lämmitystolppa henkilöautolle		6 €
Lämmitystolppa asuntoautolle		15 €

Ukonjoki

	Hinta / vk	Hinta / vrk
Koko talo	750 €	140 €
Koko alue (sisältäen Einarin)	900 €	180 €
Huone	Hinta / vk	Hinta / vrk
Pitkäjärvi (10 hengelle)	450 €	70 €
Teräväpää (4 hengelle)	170 €	26 €
Tohli (4 hengelle)	170 €	26 €
Piilo (2 hengelle)	100 €	15 € petipaikka
Einari-maja (5 hengelle)	250 €	40 €

Käkkälö

	Hinta / vk	Hinta / vrk
4 hengelle		
Kesäaikaan 1.6.–30.9.	170 €	26 €

Lätäskurkkion majalle ei anneta varauksia kesälle 2023–2027.

Ilmastopatikoijat Evon syyssäässä

Mitä kaunein syksyn ulkoilusää saatteli kahta tusinaa Suomen Retkeilyliiton ja Hämeenlinnan Retkeilijöiden järjestämälle Evon Ilmastopatikalle lähtijää. Päivä oli poutainen ja ajankohtaan nähden poikkeuksellisen lämminkin. Etelän ruska oli vasta aluillaan ja maiseman pääväri vielä vihreä.

Retki oli nimetty Ilmastopatikaksi, koska se oli osa Nature Friends Internationalin luonnon ystävien päivää ja NFI:n nostamaa

Climate Hike -teemaa, joka levittää tietoisuutta ilmaston lämpenemisen hillinnän kiireellisyydestä ja luontokadon pysäyttämisen välttämättömyydestä. Siksi Evon retkenkin ajatus oli edetä kiireettä sekä havainnoida ympäröiviä luontotyyppejä ja luonnon piirteitä.

Retkikohteeksi valikoitui Hämeenlinnan Evon retkeilyalueella yksi suojelluista vanhan metsän kohteista, Haarajärven metsä. Evolla olisi ollut aarnimaisempia-

kin alueita, mutta Haarajärven ympäristössä luvallinen polkuverkosto on tiheämpi ja alueella on laavuja levähdyspaikoiksi. Reittinä oli Sorsajärven ympäri kiertävä ns. Sorsan polku, kaikkiaan vajaan 5 kilometrin kierros. Laavuja polun varrella oli kaksikin, Vaarinkorpi ja Sorsakolu, joissa oli mahdollisuus istahdtaa tulille ja käydä hädällä. Koska kilometrejä ei kertynyt montakaan, tarjolla oli lisäksi pistäytyminen vanhalle majavareviirille,

tulvalaaksoon, mutta Sorsan kierros vei niin mehut patikoijista ettei kukaan halunnut bonuslenkille.

Retkimaasto on Evoa parhaimmillaan ja ehkä pahimmillaankin, harjujen ja niiden väliin jäävien pienten järvien ja puroalaaksojen mosaiikkia, jääkauden kunnolla mylläämää vedenjakajaseutua. Evon harjut ovat jyrkkärinteisiä ja kivikkoisia, eivät siloisia kankaita, näin nousuja ja laskuja riittää, samoin polkujen kiviä ja vanhan

Me ja siirtolohkareet Haarajärven harjulla.

Hankala puron ylitys.

Ruokailu HäRetin Taruksen kämpällä.

kuusikon juuria. Korkeimpien laki- en ja syvimpien notkojen korkeus- eroa on kymmeniä metrejä. Harju- jen ja kuusikoiden jyhkeyden vas- tapainona purolaaksot ovat lehto- maisen vehmaita saniaisineen, met- sälehmukseen ja tervaleppineen. Vaihtelua riittää joka kilometrille. Vesi pilkkahtelee tämän tästä.

Omat piirteensä Evolle tuovat myös historia ja vieraslaji majava. Vanhan kruununmetsän entisajan hakkuista muistuttavat vanhat uit- touomat, osin nykyään luonnon- tilaisemmaksi palautetut, sekä hii- lenmustat kannot ja tyvet, jotka kertovat metsien palohistoriasta. Majava muokkaa maisemaa nosta- en järvien ja virtojen pinnankorke- uksia ja tulvittamalla purolaakso- ja, samalla luoden uusia kosteikko- ja ja elinympäristöjä. Nyt tuoreim- mat majavien jäljet nähtiin Sorsa- järven rannoilla.

Haarajärven maasto on lähes laa- jan Evon ja Taruksen metsä- ja ret- keilyalueen keskellä, näin sieltä oli kohtuullinen matka jatkaa matkaa ja päivää Taruksen puolelle Hä- meenlinnan Retkeilijöiden käm- pälle, missä oli tarjolla retken hin- taan kuulunut keittoateria sekä kahvit. Näin mukana olijoilla oli tilaisuus tutustua tähän tukikoh- taan, ja mikä varmasti kaikille tär- keämpää, saada vielä vaihtaa kuu- lumisia, jutella ja tutustua uusiin- kin ihmisiin. Sen verran päivä oli vieraita verottanut, että illan löy- lyihin taisi jäädä vain oman seur- ran väkeä.

Maaostossa patikan kiersi 24 ret- keläistä viidestä eri retkeilyseuras- ta, kämpän ”huoltojoukot” mu- kaan lukien Taruksen kämpällä ta- pahtumassa oli mukana runsaat 30 osallistujaa. Edustetut seurat olivat Vihdin Retkeilijät, Kuusankosken Retkeilijät, Salpausselän Samoojat, Hämeenlinnan Retkeilijät, Helsin- gin Työväen Retkeilijät ja Järven- pään Retkeilijät. Retken vetäjinä toimivat HäRetistä Markku Kar- vonen, Jouni Kononow ja Tapani Myllykylä. Hämeenlinnalaiset kiit- tävät vieraita käynnistä ja toivotta- vat käymään uudelleen.

Teksti: **Markku Karvonen**

Kuvat:

**Emmi ja Meeri Myllykylä,
Markku Karvonen.**

Vanhalla uittouomalla ihmeteltiin purettua majavapatoa.

Sorsan kierrolla.

Kukkaretki Hiidenmaalle

Karjalan Retkeilijät tekivät juhannuksen alusviikolla retken Hiidenmaalle. Meitä oli 15, matkustimme kahdella pikkubussilla ja Eckerö Linen laivalla Tallinnaan ja Haapsalun kautta Hiidenmaalle.

Majapaikkamme olivat Salinömmessa saaren etelärannikolla. Matkan teema olivat kukat ja erityisesti kämmekät muuta luontoa ja nähtävyyksiä unohtamatta.

Ensimmäiseksi retkeilimme Hiidenmaan länsirannikolla Kõrgessaarella ja Kõpussa. Reigin kirkko oli ensimmäinen pysähdyspaikka. Aino Kallaksen Reigin pappi kertoo näistä maisemista ja kolmiodraamasta pappilassa. Myös ensimmäiset orkideahavainnot tehtiin tällä retkellä. Ainakin soikkokämmekkä ja kimalaisorho tulivat kaikille tutuiksi. Kõpun ja Ristnan majakat käytiin katsomassa ja Neljateeristin luontopolun varressa ihailtiin vanhoja mäntyjä.

Toisen päivän ohjelmassa oli veneretki Saarnakin saarelle. Vesi oli matalalla, joten jouduttiin kahlamaan rantaan. Saarella on viimeksi asuttu 1950-luvulla, mutta rakennuksia on pidetty kunnossa. Niittykasvilisuuden kaunotar Hiidenmaalla on sikoangervo.

Kolmas Hiidenmaan päivä vei ryhmän Sääre tirpille, jota vartioi itse Leiger, saaren sankari. Tuulisen vaelluksen jälkeen kurkistettiin Aino ja Oskar Kallaksen kesäasuntoon Kassariissa. Ikkunasta sai kuvan kirjailijan museoidusta työhuoneesta.

Neljannen retkipäivän ensimmäinen kohde oli Kallaste pank, ikivanha merenrantatörmä nyt kuivalla maalla, missä siluurikautiset kivikerrokset ovat hienosti näkösällä. Sen jälkeen käytiin Soeran talomuseossa ennen saaren pääkaupungissa Kärklassa syötyä lounasta. Ristimäki lähellä kaupunkia on outo paikka satoine kävijöiden jättämine risteineen; niitä oli kaikenlaisia parin sadan metrin matkalla. Suuremõisan kartano hienoine puistoineen ja puutarhoineen päätti retkipäivän.

Ja lopuksi: lähtöaamun yllätys oli Riita Jalkasen löytämä miekkavalkku, aivan uusi kasvupaikka Hiidenmaalla - eikä niitä monta olekaan. Saariretken iltana oli jo löydetty kukkivana sen kuvassa oleva serkku, punavalkku Sarven niemeltä.

Teksti ja kuvat:
Juha Hämäläinen

Melontaa Ounasjokisuulla

Rovaniemen Retkeilijät järjestivät heinäkuussa pitkstä aikaa melontaretken. Aiemmin olemme tehneet viikonloppuretkiä kauempana kaupungista, johon on sisältynyt myös melontaa. Tällä kertaa retki tehtiin Rovaniemen kaupungin tuntumassa Ounasjoen suistossa.

Heinäkuu oli erittäin lämmin ja houkutteli veden äärelle vilvoittelemaan. Teimme ensin kahdestaan kanooteilla reissun ja tutustuimme lähivesistöön. Tykkäsimme paljon Ounasjoen suiston vesistöstä. Helteet näyttivät jatkuvan, niinpä päätimme tarjota muillekin retkeilijöille mahdollisuuden lähteä meidän mukamme melontaretkelle. Saimme runsaasti kiinnostuneita lähtijöitä. Sopiva ryhmä saatiin kokoon ja niinpä vuokrattiin kanootit.

Melontaretkelle lähteminen on helppoa, vaikka ei omista omaa kanoottia. Kaupungin lähistöllä on Ounasjoen rannassa yksityisyrityksellä kanootteja tarvikkeineen vuokrattavissa edullisesti. Kanootit ovat kahden tai kolmen hengen kanootteja. Vuokra-ajan voi valita.

Me vuokrasimme neljäksi tunniksi.

Lähtijöitä oli ohjeistettu etukäteen asianmukaisesta vaatetuksesta, päähineestä, aurinkosuojista ja matkan eväistä. Tapaaminen oli sovittu rantaan kanoottien vuokra paikalle. Reipas ja iloinen ryhmä valmisteli lähtöä rannalla. Kaikille puettiin pelastusliivit päälle ja valittiin sopivan mittainen mela. Matkatavarat laitettiin kuivapussiin siltä varalta, että jos kanootti kaatuu,

niin tavarat pysyvät kuivina. Osa ei ollut melonut koskaan kanootilla, ja heidät laitettiin kokeneen melojan kyytiin.

Alkumatkalla opeteltiin melomista ja kanootin ohjaamista. Pian matka alkoi taittumaan. Me loimme rauhallisesti ja nautimme kauniista luonnosta veden liplatukseen. Ounasjoen suisto on ihanteellista seutua melontaan, koska siellä on saaria ja niiden välissä ka-

peita vesireittejä. Suisto on matalaa hiekkapohjaista, joten siellä on turvallista meloa aremman aloittelijankin. Vesilinnut seurasivat kaislikoissa sivummalla meidän menoaamme. Kiertelimme Ounasjoen suistossa ja rantauduimme välillä hiekkasärkille nauttimaan eväistä ja auringonpaisteesta. Vesi oli erittäin lämmin pitkän hellejakson seurauksena, joten uimme useaan kertaan reissun aikana. Kävimme myös Ounasjoen pääväylällä. Siellä oli joessa kovempaa virtausta kuin suistossa, mutta matka silti taittui. Matkalla näimme paljon myös SUP-lautailijoita. Ounasjoen suisto on suosittu paikka kesäisin eri vesilajien harrastajille. Olisimme viihtyneet pidempäänkin reissulla. Neljä tuntia hurautti nopeasti, mutta saimme paljon ihania muistoja ja niiden pariin on mukava palata, vaikka talven pakkasilla.

Mukana olleet olivat erittäin tyytyväisiä reissuun ja toivoivat, että jatkossa järjestetään lisää tällaisia melontaretkiä.

Teksti ja kuvat:
Riitta Karila ja Taina Hannula

Konttaisen kainalossa Kuusamossa

Retkeilyliiton lähtö kuusamolaisen Retki-Konttaisen pienosakkaaksi herätti sen verran kiinnostusta, että piti kokeeksi varata sieltä kämpä viikoksi, ei niinkään SRL:n jäsenten saaman pienen alennuksen vuoksi, vaan koska sijainti Rukan kupeessa on päiväretkeiläiselle mainio, eikä Kuusamossa ollut tullut pariin vuoteen käytyä.

Retkeilykeskus Konttainen on pieni Retki-Konttainen Oy:n pyörittämä vuokramökkialue hieman Rukan pohjoispuolella, Purnujärven ja Konttaisenjärven kannaksella, omistajana Työväen Urheiluliitto TUL. Hinnat ovat edullisia ja mökkeily on omatoimista samaan tapaan kuin liiton omillakin kämpillä. Erona on ainakin rakkaaseen Ukonjokeen verrattuna nykyaikaisempi varustustaso. Alueella on erillinen suuri saunatupa saunoineen, pari rannan tuntuman majaa, rantasauna sekä pitkässä pääarakennuksessa toistensa seinänaapureina takkatupa, pari tulisijatonta tupaa ja pienimpänä parin hengen kämpäksi kutsuttu huone.

Vuokralla oli tämä parin hengen kämpppä, viime kesän hinta ilman alennusta 40 euroa/vrk. Rakennukseen tulee sähköt ja kunnan vesi, niinpä kämpässä on WC ja pieni suihkukoppi. Keittiön varustuksena olivat hella ja uuni, jääkaappi, mikro, kahvin- ja vedenkeitin, sähkölämmitys sekä nurkassa telkkari. Keittiö- ja ruokailuvälineitä löytyy kaapeista, petivaatteet ja pehmopaperit saa ottaa mukaan omasta taskasta. Huone oli tullessa tosi siisti, kodikaskin. Tosin pihamaalla piti aluksi siivota porojen jätöksiä, ne oleilivat pihapiirissä päivittäin.

Vaikka elokuun alussa jatkuivat

sekä loma- että matkailukausi, alueella ei yllättäen ollut ketään muita, vasta parin päivän kuluttua saunatupa sai asukit. Niinpä päiväretkien jälkeen sai puuhailla itseksensä, etsiä varastosta tarvittavia työvälineitä, kantaa saunapuita ja lämmittää kiuasta. Sauna oli nopea lämpenemään ja tarjosi hyvät löylyt. Tietenkin lähtiessään piti siivota jälkensä ja jättää paikat asialliseen kuntoon.

Majoitusvaihtoehto ei ole veltajille ehkä parhain odottaessaan osittain tyhjillään, mutta päiväretkiä patikoivalle sijainti on mitä parhain, suorastaan ”pelipaikalla”. Mahtavat Konttainen ja Valtavaara kohoavat aivan vieressä, Oulangan kansallispuistoon ja Riisitunturiin on vain pieni ajomatka, eikä päivää tuhlaannu autoiluun. Juumaan on matkaa runsaat 10 km, Rukaan

ja kauppaan alle 10 km. Päärakennuksen takaa nousee Konttaisen pikkuveljeksi kuviteltava maasto, jossa voi purkaa päivältä jääneen puhdin.

Tyytyväinen ja mielellään palaisi. Kyllä, ilman muuta.

Teksti ja kuvat
Markku Karvonen

Avoimet ovet Ukonjoen kämpällä

Karjalan Retkeilijät järjesti Ukonjoella avoimet ovet 18.10.2025. Paikalle saapui alun kolmattakymmentä retkeilystä kiinnostunutta henkilöä.

Puheenjohtaja Ilmo Nousiainen toivotti vieraat tervetulleiksi Ukonjoelle ja tutustutti varapuheenjohtaja Tuula Riikosen kanssa vieraita Ukonjoen kämppiin ja upouuteen saunarakennukseen.

Vieraille tarjottiin Päivi Talluksen paistamia muurinpohjalettuja ja nokipannukahvia. Vieraat viihtyivät mainiosti, koska juttuseuraa löytyi jäsenistämme, jotka olivat saapuneet Ukonjoelle viikonloppumatkalle varten.

Ilmo johdatteli omat ja vieraat retkeilijät ensin metsien halki ihas-telemaan Rännikoskea eli Pitkäkoskea (ent. Pohjoinen Pitkäkoski). Kosken toinen nimi viittaa joen viereen hirsistä rakennettuun ränniin, joka oli hyödyllinen puiden uitossa. Ränni rakennettiin jyrkimmän ja kivikkoisemman kosken viereen. Uittorännin yläpäässä oli tammi, josta ohjattiin vesi ja puut uittoränniin. Kosken ihailun jälkeen esittelyvuoroon pääsi Kronstadtin miesten majapaikka, joka sijaitsi aivan Ukonjoen varrella lähellä koskea.

Historia kertoo, että miehet olivat Kronstadtin pakolaisia, joista suurin osa ukrainalaisia merimiehiä. Miehet tekivät töitä metsissä, rakensivat uittorakenteita ja kai-

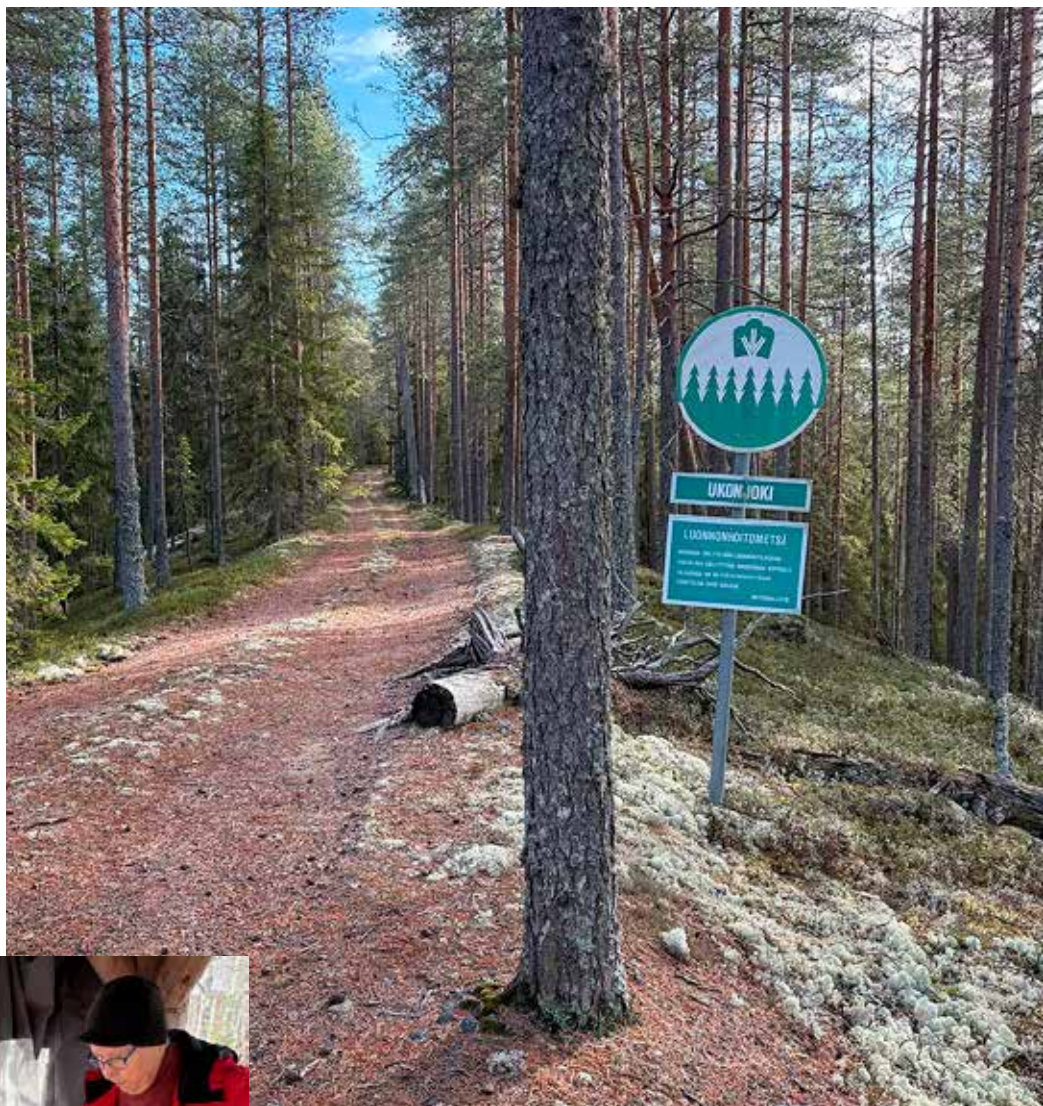
voivat kanavia mm. Lutin kanavan Ilomantsissa. Miehet asuivat metsissä maahan kaivetuissa, osin hirsillä vuoratuissa maakuopissa, joiden katto oli tehty puista ja havuista. Tuollainen asumus oli siis aivan Ukonjoen kämpän lähellä.

Retki jatkui Palokankaan kämpän raunioiden kautta metsien läpi Näätäpurolle. Näätäpuron ylityksen jälkeen käveltiin kivasti kumpuilevalle Särkkäharjulle, jossa oleva polku johtaa Ukonjoen luonnonhoitometsään. Harjulta kämp-

pän pihaan saavuttua voitiin todeta, että tältä metsäiseltä patikalta kertyi kilometrejä yli 10. Näin syksyllä metsässä on kyllä oikein hienoa - paljon nähtävää ja ihailtavaa.

Teksti ja kuvat:

Liisi Juvonen

Viidestoista kummiseuratapaaminen Vihdissä

Torstaina 15.5.2025 alkoi Ojakalan Enä-Sepässä viidestoista perinteinen Karjalan Retkeilijöiden, Länsi-Karjalan Retkeilijöiden ja Vihdin Retkeilijöiden kummiseuratapaaminen. Neljä Länsi-Karjalan retkeilijää, kuusi Karjalan retkeilijää + Mimmi-koira, sekä 21 viiretiläistä viettivät yhdessä toukokuista iltapäivää ja iltaa.

Helena Sormunen ja Helli Kylön taikoivat keittiössä maukkaat tervetuliaisantimet. Bataattisoppa ja lisukkeet sekä tervetulokahvit maistuivat maukkailta. Hytösen Erkki kertoi meille illan mittaan Enä-Sepän historiasta ja ympäristöstä, hänellä kun on paikasta kotiseutu- ja lapsuusmuistoja. Esittelimme itsemme vuorollamme ja kerroimme taustastamme sekä kotipaikastamme. Tuttuja oli jo tietysti ennestäänkin, mutta uusia tuttavuuksia toki myös löytyi. Te-pastelimme myös ulkona katselemassa Enä-Sepän pihaympäristöä ja rakennuksia. Kappelikin löytyy pihasta vanhana hirsirakennukseksi. Ulkoilun ja iltapalan jälkeen hakeuduimme levolle. Viiretiläiset kävisivät kotonaan nukkumassa. Meitä oli yhdeksän Enä-Sepässä yöpyjää ja kaksi matkailuautollista uinui pihassa.

Perjantai 16.5.2025 valkeni kauliin sään myötä. Tänään oli lämmin ja upea päivä retkeillä Nuukiossa. Erkki veti paikallistuntijana hienon retken Iso-Parikkaalle. Vihtiläinen luonto näytti parastaan vieraillemme ja meille paikallisille. Evästyä ja rentoutumista grillipaikalla auringon kimallellessa lammen pinnalla. Riikosen Tuula (KR) veti meille hyvän jumpan ja

venyttelyt tulomatkalla. Pitäisi aina muistaa tärkeä venyttely.

Enä-Seppään palaamisen jälkeen lähti osa porukasta nauttimaan kummiseuramme Jäähileiden saunasta ja veteen pulahtamisesta. Helena oli ehtinyt jo ystäväliisest mennä lämmittämään saunan kuumaksi kävijöille. Olikin paikallaan käydä virkistytymässä reippaan retkeilyn jälkeen.

Saunomisen jälkeen nautimme päivällisen ja rentoutuimme. ViRetin ”Viirus-lääkäriasema” avasi ovensa tohtori Tahvon (Kari Neuvonen) vastaanotolle. Vaivaa oli jos monenmoista, mutta potilaat saivat tohtorilta asiantuntevat parannuskeinot ja tropit. Meillä ei ole mitään hätää täällä ViRetissä terveydenhuollon suhteen, oli SOTE sitten millä mallilla tahansa. Nauru pidentää ikää, eikä hyvä mieli ainkaan pahenna vaivoja. Liisa Uusitalo alusti sketsin, potilaina Helli, Helena, Maikki, Aune, Ulla, Tuula, Kari E. ja Riitta.

Illemmalla harrastettiin pihapiirissä nännikumin heittoa ja mölyn pelaamista. Tikkupeliä ollenkaan unohtamatta; sitä pelattiin aina tilaisuuden tullen. Nännikumin heiton miesten sarjan voittaja oli Saarisen Lauri (ViRet) ja naisten sarjan selähti Tuula Kerkelä (KR). Mölkkyykisan voitti Maikki Lehtola (ViRet). Onnittelut voittajille! Olipa taas mukavaa yhdessä oloa. Toimeliaan päivän ja iltapalan jälkeen väki alkoi vetäytyä yöpuulle. Uskon, että unta ei tarvinnut kauaa odotella.

17.5. lauantai alkoi hieman pilvisenä, mutta onneksi sadetta saatiin jo aamuyön/aamun puolella.

Ohjelmassa aamiaisen jälkeen oli kirkkovenesoutua Hiidenveden Purjehtijoiden (Hiipun) rannasta seurakunnan Papinsaareen. Isompaan kirkkoveneseen mahtuu 14 soutajaa ja kaksi matkustajaa. Pienempään mahtuu kahdeksan soutajaa ja kaksi matkustajaa, eli yh-

teensä 26 henkilöä. Lisäksi moottoriveneellä kuljetettiin ne, jotka eivät voineet syystä tai toisesta osallistua.

Hanhikorven Marian kanssa lähdettiin Papinsaareen Päivölän rannasta veneellä viemään hänen laati- miaan 26:tta tietokilpailukysymys-

tä. Ripustimme ne lähiympäristön kasvustoon. Kirkkovenesoutajatkin lipuivat pikkuhiljaa saaren rantaan. Oli kyllä mahtavan näköistä, kun kaksi venettä lähestyi Hiidenvenettä pitkin kapteenien ”veto”-kehoituksin. Kysymykset etsittiin sekä myös löydettiin metsiköstä. Kilpailijat saivat pohtia rauhassa vastauksiaan. Osa kysymyksistä oli Vihti-aiheisia, luontoaiheisia ja osa sananlaskuja myötäillen. Kysymykset eivät todellakaan olleet helppoja. Aurinkoinen sää ja lintujen laulu vihreässä metsikössä loivat kevätriemua mieleen ja sydämeen. Eväitten nauttimisen ja makkaran grillaamisen jälkeen palasivat soutajat veneilleen soutaakseen takaisin Hiipun rantaan. Kalasääskin oli saaren rannan pesäpuusa bongattu. Hiipun Pami kertoi, että molemmat kirkkoveneet olivat nyt ensimmäistä kertaa yhtäikaa vesillä. Siis pääsimme Hiipun historiaan mekin. Kiitos mukavalle miehistöille; elämys ja kokemus oli ainutlaatuinen.

Soudun jälkeen kävimme katsastamassa Nummela normaali-perusviivan. Numme-

lan normaaliperusviiva (geodeettinen suora) on maailman tarkin ja sitä käytetään tarkimpien elektronisten etäisyysmittareiden kalibrointiin. Sen jälkeen kävimme työväentalo Rientolan pihassa katsomassa Veikko Helteen muistomerkin. Vihtiläisten ”Menestyjien puistoon” tutustumisen jälkeen palasimme Enä-Seppään päivälliselle ja saunomaan rantasaunaan. Liisa oli hienosti koostanut Vihtia tunnetuksi tekevät henkilöt, joita kuntalaiset ovat saaneet vuosittain ehdottaa. Henkilöille on istutettu puu ja laatasta löytyvät henkilön saavutukset ja tiedot. Mukana mm. 101-vuotias vieläkin vireä sotaveteraani Hannes Tuovinen. Menestyjiä on puistossa jopa kahdessa polvessa

Päivällinen nautittiin ja sen jälkeen olikin rantasauna jo lämmin. Miehet ja naiset kävivät vuoroiltaan löylyissä ja uimassa. Lasy ry:n puheenjohtaja Juha Uusitalo kertoi saunan jälkeen kattavasti Siuntion latvajärvien puhdistuksesta ja Enäjärven tilasta. Saunojathan jo todensivat uuden Enäjärven hyvän tilanteen.

Grillipaikalla Hanhikorven Maria odotteli jo muurin pohjalettujen kanssa. Pienillä pannuilla sai itsekin paistaa nuotiolla. Makkarakin maistui. Letut olivat todella herkullisia hillojen kera, kiitos!

Papinsaaren visailun voittajat palkittiin lettujen syönnin lomassa: 1. Kari Neuvonen (ViRet), 2. Tuula Kerkelä (KR), 3. Erkki Hytönen (ViRet), seuraavat sijat menivät ViRetin Tuula Moisanderille ja Timo Teerikankaalle. Lastensarjan voittaja oli Venla Koskelainen (ViRet) ja koirulien sarjan Mimmi Juvonen (KR). Onnea haasteellisen kisan voittajille! Ehkä vielä vähän iltapalaa ja sitten unten maille. Oli pa taas hieno päivä, ja ilmojen haltija suosi meitä tänäänkin.

Sunnuntain aamiaisen jälkeen Ilmo Nousiainen (KR:n puheenjohtaja) kertoi ennakkotietoa ensi vuoden kummiseuratapaamisesta Parikkalassa. Tuula Moisander ja Kaija Saarto järjestivät hauskan kisan, jossa lippalakin molemmilta puolilta roikkuvat kuivat teepussit piti molemmat saada heilautettua lipan päälle. Kyllä siinä päät heiluivat ja hauskaa oli. Niskatkin

vertyivät mukavasti. Teepussi on kyllä paljon helpompi laittaa kuppiin.

Sandströmin Ritva on lanseerannut virettiläisille mukavan tikkukorttipelin, jota meillä pelataan porukalla kerran kuussa. Uusia kiinnostuneita opetuslapsia sai Ritva opastaa myös Enä-Sepässä. Tuula ja Ritva olivat valmistelleet tuliaispaaketin, jossa on tikkukorttipelitarpeet ja ohjeet vietäväksi Ukonjoelle. Maikki oli laatinut riemukkaan runon laatikon kanteen. Nyt tikkukorttipelin levinneisyys ja suosio saadaan Karjalaan saakka.

ViRet kiittää lämpimästi kaikkia osallistujia; kaukaa ja läheltä. Kyllä meillä oli mukavaa, ja kiitos kun tulitte ja viihdyitte meillä Vihdissä! Uskoakseni kaikki matkasivat turvallisesti koteihinsa.

Jälleennäkemisen toivossa vaikkapa seuraavan kummiseuratapaamisen merkeissä Parikkalassa, mutta toki jo aiemminkin, esimerkiksi Ukonjoella.

Kiitoksin ja mukavin muistoin, ViRet/**Riitta**, kummiseuratyöryhmä ja virettiläiset

Ensikertalaisten puolukkaretki Ukonjoella

Minä, Ulla ja Hennu lähdimme 17.9. keskiviikkona aamuvarhain liikkeelle kohti Pohjois-Karjalaa. Vettä satoi kaatamalla Viidistä Kitsiin saakka. Kahden pyräkin taktiikalla päästiin perille. Ulla majoittui Loma-Kitsiin Helmi-emännän hoiviin. Siitä jatkettiin Ukonjoen tukkikämpälle. Perillä olimme noin klo 13:n huiteissa. Pihaan päästyämme aistimme meidän MIAMME läsnäolon. Ukonjoki oli hänen lempipaikkansa.

Alkuun päästiin Ilmon hyvillä ohjeilla. Hanna saapui Tuusniemeltä samoihin aikoihin. Katsoimme petipaikat ja talon ympäristöineen ja asetuimme taloksi. Pakko oli heti pitkän ajomatkan istumisen jälkeen lähteä ulos aurinkoiseen metsään. Ulkoilun jälkeen syömiset ja saunan lämmitys. Sauna oli aivan mahtava ja joki virkistävä.

Torstaina aamiaisen jälkeen pyyhälsimme metsään puolukan kiilto silmissä. Noin parisen tuntia, niin selkä halusi paussia, ja lähdimme välipalalle. Iltapäivällä uusiksi samoille mesteille ja tavoitteemme täyttyi, eli ämpäri päivässä. Hanna tosin nuorimpana poimi puolet enempi. Marjojen perkauksen jälkeen ruoanlaittoa ja saunomista nauttien ihanasta jalkakylvystä. Uni maittoi päivän päätteeksi.

Perjantaiamu valkeni aurinkoisena. Aamiaisen jälkeen taas ämpärit tanassa puolukkametsään. Iltapäivästä sama homma. Pihaan tullessa Karjalan Retkeilijät ottivat meidät halauksin vastaan. Taas marjojen perkuuta, ruoanlaittoa ja tutustumista toisiimme. Saunomisen jälkeen söimme Hannan paistamia lettuja maukkaitten hillojen kera. Tietenkin iltasella kovat tikkupelit käyntiin porukalla ja sitten nukkumatti kutsuikin jo petiin.

Lauantaiamuna puuron jälkeen oli poutaista, ja viiretiläiset kirmasivat taas puolukkamättäille. Piti saada ”tavoite täytettyä”. Suon laidassa taivaallisen hyviä mustikoi- ta, joita ei voinut sinne jättää. Pienen murkinan jälkeen suuntasimme Karhunpolulle. Aivan lumoava paikka ja luonnon hiljaisuus!! Tattejakin löytyi. Kävimme ihastele- massa useaa ikimetsääkin, oli huikea! Iltasyömisien jälkeen taas saunomiset ja Karjalan Retkeilijöiden lettukestit. Tikkupeli vielä käyn-

tiin tietenkin. Nukkumaan meno- aika tulla tupsahti, touhukkaan päivän jälkeen.

Sunnuntai koitti aurinkoisena. Kokoonnuimme kaikki porukalla

aamupuurolle pitkän pöydän ääreen. Tiskauksen ja siivouksen jälkeen tavarat kasaan ja pakattiin ne puolukkasaaliin kanssa autoon. Hyvästelyhalaukset koko mainiol-

le Karjalan Retkeilijöille ja isot kiitokset meiltä viiretiläisiltä. Tullaan toki toistekin!

Teksti: **Tuula Moisander**

Kuvat: **Tuula, Hennu ja Ulla**

Sienestämässä Lahemaalla

Karjalan Retkeilijöiden toimintasuunnitelmaan sisältyi myös loppukesän sieni- ja kulttuurimatka jonnekin Viroon. Se päätettiin loppulta toteuttaa pienimuotoisena ”tutkimusretkenä” ja kohteeksi valikoitui Lahemaan kansallispuisto Suomenlahden rannikolla Tallinnan itäpuolella. Seitsemän hengen ryhmä kulki kahdella henkilöautolla ja majoittui Käsmun niemellä Villa Kunglassa.

Käsmu on tunnettu merenkulkijoiden kylänä ja siellä on myös yksityinen merimuseo, melkoinen nähtävyys. Meidän yllätykseksemme satamassa vietettiin elokuun viimeisenä lauantaina muinaistulien yötä, paljon vanhempi perinne kuin meidän venetsialaiset. Kuoro lauloi hienosti ja kokko roihusi.

Ensimmäisen sieniretken tein yksin, muiden vielä nukkuessa, majapaikan lähimetsään. Muutama kantarelli ja paljon haperoita saaliina. Huvilan pihalta löytyivät ensimmäiset männynleppärouskut, joita olikin sitten runsaasti teiden varsilla, sekä jyvätatit pisa-roivine pilleineen. Molemmat ovat kalkinsuosijoita ja siksi yleisiä Virossa. Semmoinen taitaa olla myös mantelihapero, joka minulle oli uusi tuttavuus.

Sienestys jatkui sitten parin tunnin retkellä joka päivä, Käsmun niemellä, Palmsen kartanometsässä ja Oandun metsäpolun varsilla. Jälkimmäinen kävikin työlääksi, kun alun mäntymetsän jälkeen sukellettiin synkkään kuusikkoon ja pian kosteaan korpeen, jossa kuljettiin pitkospuilla. Ne oli nerokkaasti päällystetty rautalankaverkolla, mutta vain puolimatkaan, minkä jälkeen olikin sitten liukasta. Sieniä kyllä kertyi, mm. kourallinen mustavahakkaita, mutta tatteja jäätin kaipaamaan.

Tatinnuusa helpotti vasta viimeisenä päivänä Palmseen vievän maantien varressa, mutta sielläkin haperot vallitsivat. Mahtava sillihaperosaalis päätyi Suomeen asti. Sienimetsässä emme olleet yksin, sillä eestiläiset ovat innokkaita sienestäjiä ja oli viikonloppukin.

Niistä kulttuurikohteista parhaiten tutustuimme Palmsen kartanoon, itse kartanomuseoon, puutarhaan ja palmuhuoneeseen. Jo Oandussa olimme tavanneet Anne Kurepalun, kansallispuiston entisen työntekijän ja nykyisen eläkeläisoppaan, jonka tieto-

pankista monet suomalaisryhmätkin ovat ammentaneet. Nyt hänellä oli kaitsettavana kaksi müncheniläisrouvaa, mutta siinä sivussa hänellä oli meillekin annettavaa.

Anne myös houkutteli meidät käymään muinaistaiteiden näyttelyssä, jonka aikaansaamisessa hänellä on ollut ilmeisen tärkeä rooli. Äänisen kalliopiirroksia oli kopioitu alkuperäisessä koossa ja esillä oli myös Heikki Willamon kuvasarja Suomen kalliomaalauksista. Suurimman vaikutuksen tekivät kuitenkin Ülle Saatmäen Kasvuruum -näyttelyn tekstiilit, joille oli taiten painettu puiden lehtiä ja muuta kasvillisuutta.

Kävimme myös Sagadin kartanolla, jonka pelloilla huuteli tuhatpäinen kurkilauma. Kuhakeittoa syötiin kartanon hienossa ravintolassa, mutta muuten ruokailtiin kunnon kapaakoissa eli körtseissa. Iltaisin syötiin tietysti omia sieniä.

Lahemaalle palataan vielä.

Teksti ja kuvat:
Juha Hämäläinen

Patikkamatkalla Itävallassa

Rovaniemen Retkeilijät ovat jo useiden vuosien ajan järjestäneet joka toinen vuosi patikkamatkan myös johonkin ulkomaan kohteeseen. Olemme patikoineet mm. Tatralla, Sveitsin Samnaussa, Andorrassa ja nyt lähdettiin Itävaltaan. Rovaniemen Retkeilijöiden matkojen puuhamiehenä ja yhdyshenkilönä toimii Hannu Puhalainen.

Matkoja on järjestetty yhdessä Liikuntamatkojen Jouni Parkalin kanssa. Suomenkieliset oppaat ovat monille tärkeä asia kuten myös se, että jokaiselle löytyy sopivia reittejä, päivän patikkamatkaa voidaan lyhentää tarvittaessa ja kovempikuntoisillekin löytyy riittävästi haastetta ja pitempiä reittejä. Matkoille on osallistunut eri yhdistysten jäseniä. Jos paikka on ollut vapaana niin ne ovat olleet avoimia muillekin.

Lähdimme aamulennolla Rovaniemeltä Helsingin kautta Müncheniin. Nykyinen maailmantilanne pikkuisen aiheutti jännitys-

tä, koska Münchenin kenttä oli ollut kiinni drooni-havaintojen takia edellisestä illasta tähän aamuun asti. Mutta kaikki meni hyvin ja pääsimme normaalisti laskuun Münchenin kentälle, mistä jatkoimme bussikytydillä St Johaniin. Saimme nauttia upeista alppimaisemista jo bussimatkan aikana.

Matkaan mahtui paljon monenlaista mukavaa toimintaa, patikointia, kaupunkiin tutustumista, shoppailua, paikallisjunakyytjä, makoisat neljän ruokalajin illalliset, runsas aamupala, hotellin tarjoamat iltapäivän makoisat leivät ja kakut iltapäivän kahvihetkeen sekä pizzailta. Hotellin saunat ja uima-allas olivat myös joka iltä käytössämme.

Vierailimme Schwartzsee-järven maisemissa sateisessa säässä. Ravintola ei ollut auki huonon sään takia, joten nautimme retkievää suojassa katoksen alla. Rohkeita suomalaisia talviuimareita ei koleahko keli haitannut vaan reippaasti he pulahtivat järveen virkistytymään.

Griessbachklammin kanjonin retkellä saimme kiittää vuolaista virttoja kanjonissa ja vuorita ryöpyäviä vesiputouksia edellispäivien ja öiden runsaista sateista. Kailkella on siis ollut tarkoituksensa. Oppaamme Ari totesi, että hän on täällä kolmatta kertaa tänä vuonna ja koskaan kanjoni ei ole ollut yhtä vaikuttava ja upea kuin nyt. Olimme täysin samaa mieltä. Hie-man taisi jopa joitakin jännittää kanjonin ylitys riippusiltaa pitkin ja kävely kapeita kävelyväyliä pitkin kanjonin vuorensenämän viertä kulkiessa, vajerista oli hyvä pitää kiinni. Kanjoni on suosittu vierailukohde ja paluumatkal-la olikin paljon vastaantulijoita ja ohituspaikoilla kuljettiin varovasti. Osa lähti vielä jatkamaan matkaa metsän läpi mutkittelevaa polkua ylös Huber Almia kohti. Tiukahko nousu ja reitillä olevat juurakot ja ruskalehdet antoivat sopivasti haastetta.

Torstaina oli kaunis aurinkoinen keli ja meillä oli kohteena

kuuluisa Hahnenkamm-Pengelstein. Lähdimme aamiaisen jälkeen paikallisjunalla Kitzbühel-Hahnenkammin asemaa kohti. Asemalta nousimme hissillä noin 1000 metriin, missä on Hahnenkammin kuuluisa syöksylaskurinne. Lähtöpaikalla on kuvakollaa si kilpailun voittajista ja sieltähän löytyi Kalle Palanderin kuva vuosisilta 2003 ja 2004, jolloin Kalle nappasi voiton alppihiihdon maailmancupissa. Hissialueelta lähdimme patikoimaan panoraamareittiä Pengelsteinin näköalavintolalle. Monta kertaa piti pysähtyä ottamaan kuvia mykistävästä maisemasta. Vuorille oli satanut lunta ja maisemat olivat kuin kauniista postikortista. Aikaisempien päivien sateiset kelit olivat kuin poispöyhkäistyjä mielestä, kun nämä maisemat ja upea aurinkoinen keli kruunasivat retken.

Perjantaina oli matkan viimeinen retkipäivä. Lauantaina palattaisiin takaisin kotiin. Yöllä oli satanut ja aamulla oli sumui-

nen sää, kun lähdimme kabiinihissillä Kitzbühelhornin pohjois-
asemalle Harschbihlille. Odotimme, että sumu hälvenisi ja näkymät avautuisivat. Teimme pikku patikan panoraamareittiä pitkin, mutta harmaa pilvi ja sumuverho peitti suurelta osin näkyyvyyden. Tarkoitus oli kiivetä Kitzbühelhornin huipulle, mutta vuorilla oli jo lunta ja näkyvyys sen verran huono, että turvallisuussyistä tämä retki jätettiin tekemättä. Sen

sijaan nautimme makoisat kahvit majatalossa herkkujen kera. Porukassa oli mukana useita geokätköilyn harrastajia ja niinpä saatiin yhdessä muutamia alueen lähikätköt haettua ja kirjattua.

St Johann in Tirol on Rovaniemen ystävyyskaupunki. Toiminta on alkanut jo vuonna 1989. Lappi-Tirol-yhdistyksen Pertti Heikkilä oli matkan infotilaisuudessa kertonut toiminnasta ja vinkannut meidän tulostamme St Johannin väel-

le. Niinpä saimme yllätyskutsun yhteiseen illanviettoon paikalliseen, perinteiseen Gasthaus Mauttiin. Tapasimme St Johannin ystävyystoiminnasta vastaavat Peterin ja Christophin. Tutustuimme ja vaihdoimme kuulumisia.

St Johannista löytyy myös ystävyyskaupunkiyhteistyön kunniaksi nimetty Rovaniemi Promenadi. Kävimme porukalla tutustumassa paikkaan ja tietysti ryhmityimme yhteiskuvaan.

Hieno reissu, ihania retkiystäviä, hyvät järjestelyt ja sopivasti kaikkea toimintaa. Porukka vaikutti tyytyväiseltä. Seuraavan matkakohteen ja ajankohdan mietintä vuodelle 2027 on käynnissä. RoiRetin johdokunta ottaa mielellään ehdotuksia vastaan.

Teksti: **Jaana Hirvonen**,
Kuvat: Itävallan patikka-
matkan osallistajat

Perheet retkellä HäRetin majalla

Vanajanniemessä vietettiin toista kertaa järjestettävää Lapsiperheiden retkeilypäivää kesäkuun alkupuolella. Keli oli aurinkoinen mutta tuulinen, minkä ansiosta saimme nauttia päivästä ilman itikoita.

Pihapiiriin oli pystytetty telttoja, ja näytillä ja kokeiltavana oli mui-

takin retkeilytarvikkeita. Lasten mielestä teltoissa oli hauska leikkiä! Kahviosta oli mahdollista ostaa grillille paistettavaksi makkaraa ja vaahtokarkkeja. Tuoreita lätyjä paistettiin tilauksesta ja niiden menekki yllätti, taikina loppui kesken!

Laiturille oli varattu kalastustar-

vikkeita ja yhdistyksen puolesta oli opastusta ja avustusta tarjolla. Monille lapsille kalastus olikin päivän kohokohta.

Pihapiiriin oli järjestetty rastirata, jossa pääsi muun muassa havainnoimaan ympäröivää luontoa ja järveä. Opastettu luontoret-

ki lähti mökin pihasta ja kierrätti uteliaita retkeilijöitä lähimaastossa.

Tapahtuma oli jälleen kerran erittäin onnistunut! Kiitos kaikille talkoolaisille ja kävijöille.

Teksti: **Tiina Roisko**

Kuvat: **Marjo Kaapola**

Kalaonnen kokeilijoita HäRetin laiturilla.

Molli Matikainen ja Tarja Jaakkola päivän kahvion pitäjinä.

Ruskan rippeitä Puijolla

Kuopion kaupunki on juhlinut 250-vuotista olemassaoloaan tämän vuotta monen moisin tavoin ja Puijo on osa juhlaa. Z. Topelius on jo vuonna 1873 kirjoittanut: ”Täyttä käsitystä Kuopion kauneudesta ei voi saada, ennen kuin on noussut tuolle kohoavalle harjalle, Pujo-vuorelle.” (lainaus Puijo esitteestä).

Tusina Kuopion retkeilijöitä, vuosikymmeniä mukana olleita ja uusia, mukavia ihmisiä, oli taas kerran lähdössä ihaillemaan Puijon maisemia ja ruskaa. Myrskytuulet olivat jo ravistelleet enimmät lehdet puista, mutta komeita havupuita siellä riitti. Mukurakuusiakin nähtiin.

Puijon harjanteen molemmissa päissä on komeat laavut, joissa voidaan keitellä nokipannukahvit ja käristellä makkaraa. Maisemat laavuilta ovat aivan huikaisevan kauniit Kallavedelle.

Linnunlaulua ei enää paljon kuulunut. Joukossamme ollut lintumies, Markkasen Ilkka, kertoi Puijolla jo nelisenkymmentä vuotta tehdystä talvilintulaskennasta. Varpuset ovat tyystin hävinneet sieltä, niitä voi vielä tavata omakotialueiden orapihlaja-aidoissa. Viirupöllöjä, pohjantikkoja ja valkoselkätikkoja muun muassa siellä on laskennassa nähty.

Puijolla on vanha torppa, Konttila, siellä kulkijat voivat levähtää ja nauttia talon tarjoksista, niin-pä meillemkin patikoinnin jälkeen maistui lohikeitto.

Polulla keskusteluissa kävi ilmi, että ihmiset kaipaavat retkiseuraa ja uusia maisemia. Retkeilyseurat ovat oivia paikkoja tämän toiveen toteuttamiseen.

Teksti ja kuva: **Liisa Niskanen**

Hyviä luontouutisia

Merikotkan kanta on elpynyt merkittävästi

1970-luvun alussa Suomessa eli vain noin 35 pesivää merikotkaparia ja nekin olivat ympäristömyrkyjen takia melkein lisääntymiskyvyttömiä. Talviruokinnan ja muiden tehokkaiden suojelutoimien avulla merikotka on pelastettu sukupuuton partalta. Nykyisin pesiviä pareja arvioidaan olevan noin 550 ja lajin luokitus on muuttunut uhanalaisesta elinvoimaiseksi.

Kämppä- emäntä Liisa vieraili Ukonjoella 60 vuoden jälkeen

Lieksalainen Liisa Ignatius vieraili 10.8.2025 Ukonjoen kämpällä, jossa hän toimi kämppäemäntänä 1960-luvun alussa, kun Metsähallitus rakensi maanteitä Ilomantsin suuntaan. Puoliso Arvi toimi tietyössä työnjohtajana.

Silloin kämpän käyttö savotoiden tukikohtana oli jo päättynyt. Useita pihapiirin rakennuksia oli vielä jäljellä. Liisa ei ollut töissä samaan aikaan Ukonjoki-kirjassa esitettyjen kämppäemäntien kanssa. Monet kuvagallerioiden lieksalaiset henkilöt ovat kyllä tuttuja muista yhteyksistä. Kämpällä hänellä oli apulaisena Lempi, jonka isä oli tietyömaalla. Henkilöistä on jäänyt myös mieleen mestari Pirinen. Jännitystä toivat rotat, jotka rapistelivat keittiön varastoon päästäkseen. Emännän huone oli vieressä.

Liisa oli ilahtunut siitä, miten hyvässä kunnossa kämppä on. Katsoimme kaikki huoneet. Pitkäjärvi-huoneen museonäyttely herätti monia muistoja vanhoista tarve- ja työkaluista. Liisa on 95-vuotiaana edelleen virkeä ja asuu Lieksassa. Kotitalo heillä oli Höntönvaarassa noin seitsemän kilometriä Patvin suon kansallispuistosta.

Liisa tutki kämpän seinillä olleita valokuvia.

Isto toimi kuljettajana. Juttelimme sekä pihalla että Köökissä.

Teksti ja kuvat: **Jukka Tarkkala**

Kämppejen historiaa

Varkhanmukan synty

Työväen Retkeilyliiton legendaarinen ja tarmokas puheenjohtaja Erkki Wiksten kirjoitti Varkhanmukan ensimmäiseen vieraskirjaan 9.6.1976:

”Joskus vuonna 1973 tapasin Meri Utrion, joka oli käymässä Helsingissä. Hän kertoi asuvansa Enontekiöllä ja kutsui kylään. Tulin sanoneeksi, että hän voisi katsoa Työväen Retkeilyliitollekin jonkin kivan paikan tunturimajaa varten. Ei aikaakaan, kun tuli ilmoitus, että paikka on katsottu ja sopii tulla vaikka heti kauppoja tekemään. Kesällä 1974 lähtikin eräretkiporukka Anja Westerback, Tony Bärlund sekä Mikki ja Erkki

Wiksten Ylikyrön kautta eräretkelleen Nunnanen-Lemmenjoki. Oltiin yötä Utrioiden Tervatievalla ja Merin ja Untamon opastuksella tutustuttiin tähän paikkaan, jolle Meri Utrio oli antanut nimen Varkhanmukka (= varkaanmutka). Paikalle tuli sitten myös maan omistaja Eelis Saatio Saajosta. Kaupat lyötiin kiinni vaikkei meillä ollut tietoa vielä rahastakaan.”

Laina järjestyi STS:ltä tutun pankinjohtajan myötävaikutuksella, ja myös Raha-automaattiyhdistykseltä saatiin rahaa. Aivan ensin rakennettiin tilapäisrakennus, liiteri. Se olikin tiettävästi Enontekiön ainoa liiteri, jossa oli fyllit ja lämmitys. Seuraavaksi pystytettiin kelokämpä, jonka suunnitteli arkkitehti Ei-

la Pekkarinen Sipoon Samoilijoista. Kämpän veistäjä Lauri Laakso pystytti kämpän ensin omalle tontilleen ja siirsi hirret Varkhanmukaan kesäkuussa 1976.

Työväen Retkeilylehti 1/1979:

Uudet majat Rihmakuru ja Ukonjoki

Jo tuttu asia on, että TRL hankki itselleen maa-alueen Pallaksen Rihmakurun alapuolelta ja antoi sille nimen tuon tunnetun kurun mukaan. Nyt on Lauri Laakso saanut ensimmäisen majan pystyyn ja hiihtolomalaiset panivat lämmityslaitteet paikoilleen.

Rihmakuruun tulee vielä toinen majoituskämpä, ruokailu- ja

huoltokämpä sekä pikkuinen sauna. Liittokokous päätti, että TRL ostaa maa-alan myös Käkälöjoen koskelta. Siihen on suunniteltu tehtäväksi yksi maja kalannarraajien käyttöön.

Käkälöjoen ja Rihmakurun majojen tultua valmiiksi on toteutettu suunnitelma kolmipisteisestä Pallaksen Retkeilykeskuksesta, jonka majalta majalle sopii vaikka eräretkiä tehdä.

Yllättäen tehtiin kauppa vanhasta ja monille tutuksi tulleesta Ukonjoesta, joka sijaitsee ison Lieksan kaupungin itäreunalla. Majan omisti tätä ennen TUK, mutta kun se lopettaa toimintansa, se tarjosi majaa TRL:lle ja kaupat tietenkin syntyivät.

Hyviä luontouutisia

Naalin pesintä jatkuu

Suomessa havaittiin viime kesänä kolme naalin pesintää, joissa syntyi yhteensä neljä pentua. Vaikka pentuja oli vähemmän kuin aiempina vuosina myyrien ja sopulien vähäisyyden vuoksi, naalin pesintä Suomessa on jatkunut jo neljänä vuotena peräkkäin. Vuosi 2022 oli lajille merkittävä, sillä tuolloin pesintä onnistui ensimmäistä kertaa yli 25 vuoteen, ja sen jälkeen naali on tuottanut vuosittain jälkeläisiä Suomessa.

Syysvaellus Pyhä-Luoston kansallispuistoon

Karjalan Retkeilijät starttasivat 6.9. kimppekyydein kohti Pyhätunturia. Muutamat saapuivat junalla Kemijärvelle ja siitä majapaikkaan linja-autolla. Meitä oli lopulta neljä mökkikuntaa ja 17 retkeilijää patikoimassa kansallispuiston tuntureilla. Heti majoittumisen ja laukkujen purkamisen jälkeen tutustuimme Aittakuruun, joka on kuuluisa konserttien ja esitysten pitopaikka.

Olimme saaneet retkioppaalta etukäteen luettelon mahdollisista patikointireiteistä saatteella, että ohjelma voi muuttua sään, toiveiden, ym. tarpeiden mukaan. Ja esimerkiksi oli annettu: jos on aurinkoista, olemme ylhäällä tunturissa ja jos pilvistä, alhaalla metsäreiteillä. Patikointimatkat vaihtelivat kuudesta kahteenkymmeneen seitsemään kilometriin. Jokaiselle päivälle oli lisäksi suunniteltu lyhyt ja pitkä patikointi saatteella, että matkat ovat noin matkoja ja päiväretkeä voi aina tarvittaessa lyhentää palaamalla lähtöpaikkaan.

Soutajatunturille kiipeäminen valittiin ensimmäisen päivän ohjelmaksi, koska siellä ei kukaan voi eksyä. Istuskelimme nuotiolla ja paluumatkalla osa vaeltajista palasi toista kautta ja osan porukasta luulimme jo hävinneen tunturiin - onneksi kaikilla riitti uskoa kävelä polkua perille asti. Soutajatun-

turilta on kaunis näköala Pyhäjärvelle ja Pyhän tuntureille. Toisena päivänä huristelimme Rykimäke-ron parkkipaikalle, josta kiirehdimme Lampivaaraan munkkikahveille

ja pidemmälle vaeltaneet häipyivät sumuiseen tunturimaastoon.

Pyhätunturin seudulla on paljon mahdollisuuksia pieniä pyrähdys- ja pidempää vaellusvietti-

ään harjoitteleville. Tapaamispaikaksi sovittiin Naavan opastuskeskus, josta oli mahdollisuus lähteä eri suuntiin ja useimmat polut johtivat Pyhätunturin huipuille. Tiaislaavulla tapasimme patikoijia, jotka tiesivät kertoa, että Tunturiaavan Tiaislaavun puoleiset pitkospuut oli purettu ja siellä pääsi käymään vain pohjoispuolen uusia pitkospuuta pitkin.

Pyhätunturin läheisyydessä pienen ajomatkan päässä on Luosto. Luostolla kiipesimme helppoa reittiä Ukkoluoston maisematuvalle, jossa odottelimme sumun hälvenemistä ja jakaannuimme kahden eri pituisen patikan ryhmään. Puolet ryhmästä kiersi Luostotunturin ympäri ja toiset kiipesivät suoraan Ukkoluoston huipulle ja taiteilivat takaisin luonnonkivistä tehtyjä portaita pitkin. Palatesamme ihastelimme Luoston kaunista maisemaa auringon paisteessa. Retki päättyi Ahvenlammen kodalle makkaranpaistoon ja kahviteluun. Palasimme mökkiin, jossa odotteli pari kalastajaa tyytyväisinä Pyhäjärven souturetkensä ja kyläisinä omasta kalasaalistaan.

Toiseksi viimeiselle patikointipäivälle jäi paras eli Isokuru (Suomen syvin kuru), Pyhäkuru, Pyhänkasteenputous ja Karhunjuomalampi. Lyhyemmän lenkin tekijät jäivät putouksen partaalle iha-

Luontoa ja kulttuuria Aulangolla

Joukko Riihimäen retkeilijöitä patikoi syysretkellä Aulangonjärven ympäri. Tämän kesän retket ovat osuneet sadepäiville, eikä tänäkään päivä tehnyt poikkeusta.

Mukaan matkalle saimme yhdistyksen jäsenistä Eeron, joka on ”oikea tietotohtori”. Hän kertoi historiasta sekä Sibeliuksen metsän puustosta ja kasvillisuudesta. Hiljennyimme kuuntelemaan Jean Sibeliusen säveltämää kappaletta ”Vesipisaroita”, ja tunnelma oli lähes käsinkosketeltavan harras. Historia kertoo, että juuri tuolla on Sibelius saanut inspiraatiota sävellyksiinsä. Evästelimme Käärme-kallion nuotiolla ja kodassa grillatut makkarat täyttivät vatsan. Kotiin viemisinä oli pala historiaa ja hyvä mieli retkestä.

Teksti ja kuvat: **Pirjo Vihtilä**

lemaan veden virtausta ja maistelemaan retkieväitä.

Pidemmälle pyrkinet jatkoivat Karhunjuomalammelle ja siitä kolmen keron kautta Huttulomaa kohti. Tämä oli päätepiste autolla mökille palaaville. Osa veltajista jatkoivat patikkaa palaten Karhunjuomalammelle, josta kiipesivät Kultakeron huipulle ihailemaan Huttu-Ukon taidereittiä. Huttu-Ukon taidereitin varrelle oli sijoitettu upeita teoksia, jotka pohjautuivat alueen historiaan, myytteihin sekä uskomuksiin.

Viimeisen päivän patikka suuntautui Savukoskelle, jossa kohoaa yksi maamme vähemmän tunnetuista tunturihelmistä - Kivitunturi. Kivitunturi on totta totisesti nimensä veroinen. Reitti oli sangen persoonallinen jo nimistäkin päätellen kuten Pirunkuru, Luojanluomalaavu ja Äitipetäjänlam-

pi. Näillä nimillä on hyvät luontoon perustuvat selitykset, jos vain pysähtyi lukemaan opastetaulua. Hyppelimme kiveltä ja kalliolta toiselle varoen liukastumista ja putoamista rotkoon. Kiersimme lyhyemmän reitin, jonka varrella oli monta hyvää paikkaa katsella kauas ja todeta, että nämä maisemat ovat keskenään mukavan erilaisia. Retkiviikko oli monipuolisuudellaan oikein antoisa ja kiva päättää juuri Kivitunturin patikkaan.

Lopuksi haluan kiittää kaikkia retkeläisiä ahkerasta patikoinnista. Erityiskiitoksen saa retkioppaamme Ilmo Nousiainen, hän nimittäin tuntee Lapin tunturien patikointiväylät tarkemmin kuin omat taskunsa!

Teksti: **Liisi Juvonen**

Kuvat: **Liisi Juvonen,**
Ilmo Nousiainen

Kaikilla on
nyt oma
vaelluskeppi.

Luontokerho Järvenpäässä

Miten hämähäkin
verkon tekeminen on
ihmiselle niin vaikeaa
ja hämähäkeille
helppoa...

Kruunu
päässä.

Harjoiteltiin
puukon
käyttöä.

Koottiin
herkkupöytä
metsän
eläimille.

Pahvitehtaan luontopolun avajaisissa Enossa

Karjalan Retkeilijät viettivät vuoden 2025 Suomen Luonnon päivää uuden Pahvitehtaan luontopolun avajaisten merkeissä. Polku sijaitsee Enossa keskellä Nemus Animus - luonnonsuojelualuetta. Maanomistaja Hartikaisen luonnonsuojelualueelle antama nimi ”Nemus Animus” voidaan tulkita tarkoittavan vaikkapa haamu-metsää, metsän sielua tai henkeä. Uuden luontopolun toteutuksen ovat mahdollistaneet maanomistajat, Pohjois-Karjalan ELY-keskus, Enon Luonnonystävien sekä Lintukerhon ja Karjalan Retkeilijöiden talkoolaiset.

Luonnonsuojelualueelle Suomen luonnon päivänä avattu Pahvitehtaan Luontopolku kätkee syliinsä aseman seudun, monimuotoista metsää, entisen sahan ja lautatarhan sekä pahvitehtaan alueen. Polun varrella voit havaita valtavat lintu- ja nisäkäspopulaatiot, siltoja ja kanavia, rikkaan ja vaihtelevan kasvillisuuden - luontopolku mykistää tiedoillaan ja kauneudellaan.

Pielisjoki on ollut suuri lohijoki, jossa koskialueen kalastusoikeudet olivat arvokkaita. Polun varteen on hienosti saatu esittely luonnonsuojelualueen historiallisista tapahtumista kuten koskien patoamiset, Kaltimon pahvitehtaan rakennusten paikat ja toiminnan sekä Salpalinjan rakentamisen vaiheet 1940 ja 1944. Osa polkua on historiallinen tehtaalaisten uimapolku maantieltä Pielisjoen rantaan.

Polulle oli järjestetty esittelyjä trombin jäljistä, tikkametsän linnuista ja alueen rikkaasta historiasta. Eräässä polun mutkassa tupsahti vastaamme valokuvaaja I.K. Inha (näyttelijä Juha Koljonen), joka hauskaasti esitteli ottamiaan valokuvia Kaltimon koskista ja Pielisjoesta. Matkalla oli puhutteleva hiljaisuuden suora ja infoa erilaisten roskien maatumisesta. Enon Martat tarjosi kaikille retkeläisille mehua ja keksejä metsän keskellä.

Uusi Pahvitehtaan luontopolku sijaitsee kätevästi Enon rautatieaseman vieressä. Etelän suunnalta Ukonjoelle saapuvat retkeilijät ajavat aivan luontopolun viereksi. Voit poiketa luonnonsuojelualueelle ajamalla Enon rautatieasemalle, Asematie 8 (ent. Pahvitehtaan tie).

Polku on hyvin merkitty ja esitellyt. Pieni jaloittelu raikkaassa metsämaisemassa ja Pielisjoen vartta kävellessä virkistää matkalaisia. Polku on erinomaisen mielenkiintoinen ja tutustumisen arvoisen. Kaikki luontopolun eri kohtien esittelyt on koodattu QR-koodiin ja luontopolkuun kätkeytyvät mielenkiintoiset tiedot ja tapahtumat saa lukemalla puhelimella koodit. Suosittelem!

Lisätietoja Suomen luonnonsuojeluliiton sivuista <https://www.sll.fi/enonly/nemus-animus/>

Teksti ja kuvat:
Liisi Juvonen

Auta kehittämään toimintaa!

Teemme nyt ensimmäistä kertaa jäsenkyselyn, jonka tavoitteena on kerätä tietoa liiton ja jäsenyhdistysten toiminnasta jäsenien silmin. Sinun mielipiteelläsi on merkitystä! Vastaamalla au-

tat suuntaamaan liiton ja yhdistysten toimintaa aidosti jäsenien tarpeiden mukaan. Kyselyn tulokset ovat käytettävissämme ensi vuoden puolella.

Kaikki vastaukset käsitellään

luottamuksellisesti eikä yksittäisiä vastaajia voida tunnistaa. Halutessasi voit osallistua 30 euron arvoisen S-ryhmän lahjakortin arvontaan jättämällä yhteystietosi kyselyn lopussa.

Kysely on lähetetty jäsenten sähköpostiin 30.10. ja vastausaika on sunnuntaihin 23.11.2025 klo 18 saakka. Kiitos panoksestasi! Yhdessä teemme retkeilystä entistä parempaa.

Rinkalla ja päivärepulla Ylläksellä

Järvenpään retkeilijöiden ryhmä saapui 13.9. yöjunalla Kolariin, mistä bussi haki meidät viedäkseen yhdeksän meistä Totovaaran parkkipaikalle tulevaa neljän päivän patikkaa varten, osan jatkaessa matkaa Äkäslompoloon. Päivä oli aurinkoinen ja melko lämmin.

Vaellusryhmän retki lähti Totovaaran parkkipaikalta, josta alkoi noin 5 km:n nousu kohti Aakenustupaa. Rinkan paino ja lämmin sää tuntuivat verottavan voimia, mutta viimein tuvan katto jo piirtyi näkyviin. Vettä jouduimme hekemaan alemmalla noin 1 km:n päässä pulppuavasta purosta, mikä piti myös keittää ennen juomista. Tupaan mahtui viisi henkeä nukkumaan muutaman pystyttäessä pihapiiriin teltan. Sillä joukkoomme tupsahti vielä äiti pienen tyttären kanssa illan koittaessa.

Aamulla matkamme jatkui ylöspäin Aakenustunturin laelle, missä pistäydyimme myös Vaulokurua katsomassa. Tunturin laella näkymä oli mahtava, sään ollessa kirkas ja aurinkoinen. Eteemme aukesi Pyhä-, Lainio-, Kesänski- ja Yllästunturit.

Nautimme kaikin tavoin matkan etenemisestä. Viimein tunturin toiselta reunalta alkoi laskeutuminen kohti Pyhjärven pikkutupaa, joka oli meidän seuraavan yön majapaikka. Pihalle pystytimme telttoja muutaman nukkuessa pienekössä mökissä, johon illan

aikana majoittui jälleen äiti pienen lapsen ja koiran kanssa. Pihapiirissä oli laavu, missä myös pystyi yöpymään.

Aamulla matka jatkui alempana ja metsäisemmissä maisemissa. Tulimme Kotamajalle, missä nautimme hyvät kahvit ja päätimmekin jäädä pihassa olevaan isoon kotaan. Sillä Kotamajan kahvilan hyvän palvelun lisäksi tiedossa oli sadetta illan ja yön ajaksi. Aamulla pääsimme jatkamaan matkaa kuivina ja selkeämmässä säässä. Matkasimme Hangaskurun kautta kohti Kesänskijärveä.

Kesänskijärven rannalla oli jälleen laavu ja kota, mihin osa jäi yöksi, muutaman pystyttäessä tel-

tat kodan läheisyyteen. Illalla puulahdimme vielä Kesänskijärveen. Se virkisti myös jo hiukan väsyneitä jalkoja.

Aamulla jatkoimme vaelluksen viimeiselle reitille, kohti Äkäslompoloa, missä meitä odotti mökki loppuviikon ajaksi. Sieltä käsin teimme päiväretkiä mm. Kaukosken kylän Särestöniemeen ja Ylläksen huipulle. Muutama patikoi vielä Pirunkurun lenkin.

Päiväretkeläiset yöpyivät koko viikon mökissä ja tekivät retkiä eri puolille Äkäslompoloa.

Vaeltajien teksti:
Tarja Karjalainen
Kuvat: **Erkki Sivula**

Kymmenen päiväretkeläistä majoittui Äkäslompoloon, Kaulavaarantie alarinteelle, Ylläskankare-nimiseen mökkiin. Mökki oli hyvin varusteltu ja oleskelutilat tilavat.

Saunoimme miltei joka ilta, hyvät lölyt saimme. Tokion Yleisurheilun MM-kisoja seurassimme iltaisin.

Kaupasta hankimme tarvikkeet aamiaisille, jotka valmistimme vuorotellen. Muut ruokailut hoidimme joko paikallisissa ruokapaikoissa tai mökin hyvin varustellussa keittiössä itse kokaten, lappalaisista aineista, mm poronkäristystä ja rautua löytyi kylältä.

Päiväkävelyjä teimme Kesänskijärven ympäri, Varkaankurulla, Äkässaivolle, Velhonkodalle, Pirunkurulle. Kukin jaksamisensa mukaan.

Koska meillä oli autot käytössä, kävimme myöskin Särestöniemessä museossa Kaukosessa, Palsan museossa Kittilässä, ajoimme Maisematietä pitkin Ylläksen puolelle ja gondoli-hissillä, ylös asti, osa tuli kävellen alas, osa samaisella hissillä.

Ruskaa ei alamailla ollut nimeksikään, ilmat kuitenkin hyvät ja sadetta tuli vain öiseen aikaan.

Muutammat kävivät vielä Ruotsin puolella Pajalassa.

Päiväretkeläisten teksti:
Sirpa Rosling

Lapin reissulla

Teimme syyskuun alussa oman perheen ruskaretken Lappiin. Kävimme ensin Rihmakurussa, jossa yövyimme pari yötä. Saapuessamme kämppäalueelle näimme kolmen poron tulevan suoalueelta suoraan Rihmakurun kämppäalueelle. Porot eivät välittäneet meistä lainkaan vaan ruokailivat kaikessa rauhassa. Jonkun ajan kuluttua ne lähtivät suon yli tuntureille päin, mutta pysähtyivät metsän laitaan makoilemaan. Levättyään pari tuntia porot tulivat takaisin ja jatkoivat vielä syömistä. Jotain herkkua niille näytti löytyvän kämppien reunustoilta, koska sarvet vain kolisivat kämppien seinämiin. Sitten ne jatkoivat tietä pitkin pois kämppäalueelta.

Kävimme myös Varkhanmukassa pyörähtämässä ja lisäksi teimme retken Hietajärven laavupaikalle. Olipa kiva paikka eväiden syöntiin. Järvi oli kaunis upeine hiekkarantoineen.

Matkamme jatkui Äkäslompoloon. Tarkoituksemme oli poiketa hotelli Pallakseen kahville, mutta päädyimme ensin kiertämään Vatikurun polun. Polulla oli infopisteitä, joista sai tietoa paikallisesta historiasta ja kasveista. Maisemat olivat hienot ja päätimme, että ensi vuonna täytyy tulla kiertämään Taivaskeron kierros.

Äkäslompolossa kiersimme Kesänkijärven reitin, kävimme Ylläksen huipulla ja vierailimme luontokeskus Kellokkaassa. Kalakaupasta maistelimme kauppiaan itse paikan päällä savustamaa nieriää. Oli kesäisen lämmintä ja sateetonta, parhaimpia retkeilyolosuhteita mitä voi toivoa.

Kotiin päin ajelimme Ähtärin kautta, jossa yövyimme pari yötä ja keräsimme vuoden puolukat pakkaseen. Välillä satoi vettä, mutta puolukoita ei voinut jättää metsään.

Ihana reissu taas kerran. Nyt suunnittelemaan ensi vuoden reissua.

Teksti ja kuva: **Tiina Sinervo**

Kansainvälisten luonnonystävien vuosikokous Romaniassa 27.9.2025

Vuosikokous

Matkustin Suomen Retkeilyliiton edustajana Kansainvälisten luonnonystävien vuosikokoukseen, joka tänä vuonna järjestettiin Timisoarassa Romanian länsilaidalla. Muut keskieurooppalaiset osallistujat saapuivat pääosin maateitse junilla tai autoilla luontoarvoja kunnioittaen, mutta Suomesta oli käytännöllisintä lentää. Paikan päällä oli jäsenyhdistysten edustajia Saksasta, Belgiasta, Hollannista, Kreikasta, Espanjasta, Senegalista jne. Lisäksi Luonnonystävien itsenäinen nuorisojärjestö IYNF oli edustettuna. Kaikkiaan järjestöön kuuluu tällä hetkellä 43 jäsenyhdistystä, joissa on yhteensä 350 000 jäsentä.

Puheenjohtaja Manfred Pils toivotti meidät kaikki tervetulleiksi. Kävimme läpi vuoden 2024 vuosikertomuksen pääkohdat. Haasteita järjestön toiminnalle luovat epävarmat poliittiset ja taloudelliset puitteet tämän hetken toimintaympäristössä. Kuitenkin työ Climate Fund -kampanjassa on kantanut hedelmää. Siinä tavoitteena on kerätä yksi euro jokaista jäsentä kohden käytettäväksi Cli-

Timisoara.

mate Fund -projekteissa Afrikassa ilmasto-oikeudenmukaisuuden lisäämiseksi. Projekteissa muun muassa istutetaan hedelmäpuita. Lisäksi projekti TRAILS on koonnut nuoria vapaaehtoisia huolehtimaan ja merkitsemään vaellusreittejä. Ilmastopatikat puolestaan nostavat tietoisuutta ilmaston tilanteesta ja sen vaikutuksista ihmisen hyvinvointiin.

Jokainen osallistuja esitti lyhyen raportin vuoden aikana pidetystä valinnaisesta tapahtumasta, jossa yhteiset arvomme tulivat esille.

Suomen osalta esittelin Evon ilmastopatikan.

Talousraportti ja toiminnan tarkastus osoittivat, että järjestön talous nojaa liikaa ulkopuoliseen projektiluontoiseen rahoitukseen, mikä on epävarmaa tuloa. Koska myös kustannukset nousevat jatkuvasti, suositeltiin toiminnan jatkuvuuden turvaamiseksi jäsenmaksun korottamista seuraavalle kaudelle. Myös säästökohteista keskusteltiin ja esimerkiksi 2026 kongressin kääntämiskuluista säästäminen otettiin esille yhtenä sellaisena.

Kosovon pieni vasta-aloitannut 30 hengen ryhmä hyväksyttiin C-jäseneksi (ei jäsenmaksua, ei ääni-oikeutta).

Kokouksen yhteydessä hyväksyttiin myös NFI:n hallituksen aloitteesta laadittu 75-vuotisjulkilausuma ja sitoumus kestävästä kehityksestä, joka käsittää liiton lyhyen historiikin ja arvojen mukaisen toiminnan myös jatkossa.

Vuosiraportti on luettavissa kokonaisuudessaan

https://www.nf-int.org/sites/default/files/2025-06/NFI%202024%20Annual%20Report_0.pdf

ja julkilausuma

https://www.nf-int.org/sites/default/files/2025-09/Resoluti-on%202025_75%20Years%20NFI_0.pdf

Timisoara

Kokouksen jälkeen Romanian Luonnonystävät olivat järjestäneet meille illanvieton ulkona paikallisen päiväkodin pihassa. Seuraavana aamuna paikallinen Timisoaran ryhmän jäsen Agnes piti meille englanniksi opastetun kierroksen kaupungissa, joka on täynnä historiaa.

Ciprian Kosta oppaana.

Lehmänvatsakeitto.

Retezat-vuoristo.

Kaikkialla näkee, että kaupunki on suunniteltu ja rakennettu kauniiksi, vaikka monet rakennukset ovat kunnostuksen tarpeessa. Timisoaran historia on monivaiheinen, ja se on ollut vuosisatojen aikana useiden valtakuntien, kuten Unkarin, Osmanien valtakunnan ja Itävalta-Unkarin, alaisuudessa ennen liittymistään Romaniaan vuonna 1920. Kaupungista tuli kuuluisa vuoden 1989 vallankumouksen alkupisteenä, joka johti Ceaușescun hallinnon kaatumiseen.

Transsylvania

Jäin vielä vuosikokouksen jälkeen Romanian luonnonystävien järjestämälle Transylvanian kierrokselle, jonka aikana tutustuimme paikallisiin NF-taloihin ja alueen retkeilymahdollisuuksiin ja nähtävyyksiin. Yövyimme Cabana Codrinissa Retezat-vuoriston alueella, mihin oli Timisoarasta noin 3 tunnin ajomatka. Taloa ylläpitää Ciprian Kosta vaimonsa Dianan kanssa. Talosta löytyy mukavuudet, on sähköä ja vesi, osassa huoneista jopa oma kylpyhuone. Lakanoita tai makuupussiakaan ei tarvita omasa takaa. Paikalta saa ostaa aamiaisen ja päivällisen. Isäntäväki puhuu hyvää englantia ja Ciprian on eräopas, joka tuntee hyvin alueen reitit ja nähtävyydet.

Teimme päivätreenin Retezat-vuoristoon merkittyä polkua pitkin. Metsä oli samantyyppistä kuin Suomessakin. Havupuita ja kivisiä polkuja, kunnes nousimme

tarpeeksi ylös nähdäksemme lumi-huippuiset vuoret. Näitä maisemia ei kyllä kotopuolesta löydy!

Ciprian, innokas oppaamme, kuljetti meitä tutustumassa kommunismimuseossa, Corvinin gootityyliässä linnassa, suolakaivoksessa, Alba Iulian linnoituskaupungissa, roomalaisaikaisissa raunioissa, maalaiskylissä sekä mitä erilaisimmissa luolissa, joissa oli jäätikköä, järveä, luolastoja ja lepakoita.

Loppumatkasta sää yllätti meidät ja vuoristoon satoi parikymmentäsenttiä lunta, mikä kaatoi majapaikkaan vievän tien ylle noin parikymmentä puuta. Palatessamme päiväretkeltä jouduimme jättämään auton tien varteen ja tarmomaan viimeiset kilometrit majapaikkaan jalan. Sähkölinjat olivat poikki, joten toimeen tultiin generaattorin turvin. Onneksi palokunta oli seuraavaan päivään saanut tietä avuttua, niin että pääsimme ajoissa Timisoaraan ja kotilenolle.

Tälle matkalle en olisi omin järjestelyin uskaltanut lähteä, mutta kiitos avuliaan, asiantuntevan ja kielitaitoisen opastuksen, voin suositella muitakin ottamaan Romanian ja Cabana Codrinin matkakohdeksi. Tässä on mielenkiintoinen, jopa eurooppalaisittain eksoottinenkin retkikohde, joka on mahdollista saavuttaa kansainvälisen kumppanuutemme avulla!

Teksti ja kuvat:
Emilia Lehtomäki

Sää yllätti.

Tule mukaan!

Suomen Retkeilyliitto ry ja sen jäsenyhdistykset järjestävät patikointi-, vaellus-, hiihto-, pyöräily-, melonta-, kulttuuri- ja muita retkiä omilla lähiseuduillaan ja luontokohteissa ympäri Suomen.

Käy katsomassa omaa paikkakuntaasi lähin yhdistys nettisivuillamme www.suomenretkeilyliitto.fi, valikosta Tietoa/ Liity jäseneksi. Järjestösihteerimme Emilia Lehtomäki vastaa mielellään kysymyksiin tiistaista torstaihin klo 9–16, puh. 045 1369 744 tai sähköpostilla toimisto@suomenretkeilyliitto.fi. Voit täyttää nettisivuilla myös jäsenlomakkeen.

Liittymällä paikallisyhdistyksen jäseneksi saat monia jäsenetuja

- Voit osallistua Retkeilyliiton ja paikallisyhdistysten retkiin, koulutuksiin ja muihin tapahtumiin.
- Retkeilet aina turvallisessa seurassa, kokeneiden retkeilijöiden kanssa.
- Voit käyttää Retkeilyliiton kämppiä Länsi-Lapissa ja Pohjois-Karjalassa edullisesti.
- Paikallisyhdistysten omat tilat ovat jäsenten käytettävissä.
- Voit lainata retkivarusteita yhdistykseltä, joten sinun ei heti tarvitse investoida omiin tarvikkeisiin.
- Joillakin paikallisyhdistyksillä on jäsenalennuksia paikkakunnan palveluihin.
- Saat 2 kertaa vuodessa Retkeilijä-lehden.
- Saat Retkeilyliiton uutiskirjeen sähköpostiisi.
- Voit yöpyä Hostellijärjestön majapaikoissa jäsenhintaan.
- Voit yöpyä NFI:n (Naturefriends International) majoilla ympäri Eurooppaa jäsenhintaan.

Mitä retkeilijöiden jäsenyyden on tuonut sinulle?

Ritva, Espoon Retkeilijät:

"Liityin Espoon retkeilijöihin jo yli 10 vuotta sitten. Retkeily ja luonnossa liikkuminen kiinnosti jo ennestään, ja sitten Armin innoittamana osallistuin johonkin Stenbackan tapahtumaan ja liityin jäseneksi. Porukalla on mukava lähteä retkelle, ja kaikki yhdessä tekeminen ja talkootyö on hauskaa. Ja olen saanut tutustua uusiin ihmisiin.

Melonta on kiinnostanut minua erityisesti, ja olen osallistunut yhdistyksen iltamelontoihin monta vuotta. Lähisaaret ovat tulleet tutuiksi, ja saaristossa on myös yövytty. Pidemmille retkille en ole kuitenkaan halunnut, koska luotto omiin taitoihin ei ihan riitä. Patikointi lähiseudulla ja Lapissa on minulle tärkeää. Olen osallistunut akkojen rämpimisreissulle monena vuonna. Lapin hiihtoviikot ovat myös olleet mukavia ja olen osallistunut niille joka vuosi. Jäsenyyden on merkinnyt minulle ihania luontokokemuksia, ystäviä ja kokonaisvaltaista yhteyttä luontoon. Asun lähellä metsää, joten liikun siellä muutenkin paljon. Yhdistyksen kanssa on tehty monia sieni- ja puolukkaretkiä, ja Hilkan yrttikursseilla on kerätty monenlaisia metsän antimia."

Aino, Riihimäen Retkeilijät

"Olin ollut muutaman kerran ystäväni mukana ei-jäsenenä yhdistyksen Lapin-reissulla, ja sitten vuonna 2023 liityin jäseneksi. Retkeilijät ovat mukavaa ja rentoa porukkaa ja olen viihtynyt hyvin. Retkeilyssä viehättää se, kun saa ulkoilla mukavien ihmisten kanssa ja tutustuu uusiin ihmisiin. Aina löytyy uusia mielenkiintoisia retkeilykohteita.

Olin melkein koko työurani järjestössä töissä, niin sitä kautta yhdistystoiminta on hyvin tuttua. Vapaaehtoistyökin tällä hetkellä taloudenhoitajana ja johtokunnan jäsenenä on ihan mielekästä. Yhdessä tekeminen on mukavaa. Riihimäen yhdistys toimii mielestäni aika aktiivisesti. Melkein joka toinen viikko on iltalenkki ihan lähitienoolla ja muutama retkipäivä vuodessa vähän kauemmaksi. On kevät- ja syyskauden avajaisia ynnä muita tapahtumia. Jäsenten ikääntymisen takia mm. Lapin hiihto- ja ruskamatkoille lähtijöiden määrä on vähentynyt, joten nyt tarvittaisiin uutta nuorta voimaa. Olen maaseudulta kotoisin ja vieläkin asustelen suurimman osan vuodesta maalla, niin luonto on aina ollut lähellä. Luonto on minulle lähinnä liikuntapaikka, marjastuspaikka ja sitten tietysti myös retkeily."

Suomen Retkeilyliiton tapahtumia

Kaikkien yhdistysten jäsenet ympäri Suomen ovat tervetulleita Retkeilyliiton järjestämiin tapahtumiin. Tarkemmat tiedot liiton tiedotteista (www.suomenretkeilyliitto.fi) sekä paikallisyhdistysten jäsenviesteistä.

23.-25.1.2026 Akkojen luontoretki Ukonlinnassa ja ympäristössä

Akkojen erilainen retki järjestetään Imatralla. Yöpyminen on Saimaan rannalla Ukonlinnan funkkistyyliässä, 1939 valmistuneessa retkeilymajassa (Ukonlinnanpolku 7). Saapuminen perjantaina, jolloin keittoa tarjolla klo 17 eteenpäin. Tule juna Imatran rautatieasemalle, josta kyyti bussilla tai sovitulla kyydillä perille. Yhdessäoloa, muinaisten retkien muisteluja ja ulkoilua sää- ja keliolosuhteiden mukaan.

Ilmoittautuminen 26.11.2025 mennessä Armille tekstiviestillä p. 040 509 8259. Ennakkomaksu, 15 euroa, tulee maksaa Suomen Retkeilyliiton tilille FI66 1521 3007 1194 58 torstaihin 27.11.2025 mennessä, viitenumerolla 13602. Tiedustelut s-postilla: armi.salenius@gmail.com. Retken hinta: yöpymiset aamiaisineen 90 euroa + lauantain päivällinen Imatran Kylpylän buffetröydästä 25 euroa.

Tarkempi ohjeistus ohjelmasta ja loppumaksusta lähetetään osallistujille lähempänä retken ajankohtaa.

Viikolla 11/2026 Tapahtuma Kansainvälisten Nuorten Luonnontyöväen (IYNF) kanssa Lahdessa, Siikaniemen kurssikeskuksessa

28.3.-4.4.2026 Hiihtoviikko Pyhätunturilla

Majoitus on pyöröhuoneissa, josta on ladulle 500 m ja kauppaan 1,5 km. Majoituksen hinta alustavan arvion mukaan on noin 200–300 euroa/hlö/viikko (riippuu osallistujien määrästä). Kukin hoitaa matkan Pyhätunturille itse. Paikkoja on rajoitetusti. Sitovat ilmoittautumiset 15.12.2025 mennessä sähköpostilla sinervo.tiina@gmail.com, puh. 0400 188 342. Tiedustelut Ilmo Nousiainen, puh. 050 543 1954.

24.-26.4.2026 Ukkojen luontoretki

Majapaikka on mukavuuksin varustettu entinen tukkikämpä Evolla, Hämeenlinnassa. Osallistumismaksu on 60 euroa/hlö sisältäen majoituksen, täysihoidon ja retket. Mukaan omat makuupussit, saunavarusteet ja saunajuomat. Ilmoittautumiset 15.3.2026 mennessä richard.rosling@kolumbus.fi/puh. 0504081158 tai erkkisivula1@gmail.com/puh. 0400 614 899. Maksu suoritetaan Suomen Retkeilyliiton tilille FI66 1521 3007 1194 58, viitenumerolla 13631.

5.-7.6.2026 Retki Örön linnakesaarelle

Ohjelma ja retken tarkka hinta tarkentuvat myöhemmin. Alustavan arvion mukaan hinnaksi tulee noin 350–400 euroa. Merkitse ajankohta kalenteriisi ja seuraa SRL:n tiedotteita ja nettisivuja.

6.-13.6.2026 Rinkkavaellus Lapin käsivarren välituntureilla

Tarkat tiedot vielä mietinnässä. Jos olet kiinnostunut osallistumaan, ota yhteys Ilmo Nousiaiseen puh. 050 5431954, sähköposti ilmo.nousiainen@gmail.com.

7.-13.9.2026 Ruskaretki Ruka-Konttaisella Kuusamossa

Tarkempia tietoja myöhemmin.

Starttaa vuosi kuntoillen

Vihdin Retkeilijät järjestävät jo perinteisen kuntostartin Pajulahdessa 13.-16.1.2026. Ohjelma alkaa 13.1.2026 klo 12 tapahtuman avauksella.

Kuntostartin hinta on 280 euroa/hlö/3 vrk sisältäen ohjatut ohjelmat, hotellitason majoituksen ja täysihoidoruokailut sekä hedelmävälipalat. Majoittumisesta yksin veloitetaan 30 euron lisämaksu per vuorokausi.

Mukaan ulkoiluun sopivia vaatteita ja kenkiä sekä kevyttä sisäliikuntaan soveltuvaa vaatetusta ja jalkineita. Uintia ja vesiliikuntaa myös luvassa, joten uikkarit laukkuun. Liinavaatteet ja pyyhe kuuluvat majoitukseen. Avantouintimahdollisuus.

Osallistujien enimmäismäärä on 30 ja viretiläiset ovat etusijalla. Ilmoittautuminen mielellään linkin kautta (<https://forms.office.com/e/gZrZJCvKNF>) tai Riitta Ojanteelle 2.12.2025 mennessä (puh. 040 8425 383 tai sähköposti mriojanne@gmail.com).

Kuntostartin maksun eräpäivä on 10.1.2026. Maksun saa: Vihdin retkeilijät ry, tilinumero on FI59 4006 1520 0029 51. Käytä maksus-
sa viitettä 10126.

Tervetuloa! Suositaan kimppekyytejä!

Hyviä luontouutisia

Norppakanta kasvaa edelleen

Saimaannorppan kanta on jatkanut kasvuaan. Metsähallituksen kanta-arvion mukaan saimaannorppan kanta viime tammikuussa oli 530 yksilöä, kun viime vuoden vastaava arvio oli 495 yksilöä. Puruvedellä ja etelässä Suur-Saimaalla norppakanta jatkaa nopeaa kasvua, mutta tilanne on huolestuttava Pohjois-Saimaalla.

Kanta-arvion lisäksi norppien määrän kasvusta kertoo syntneiden kuuttien määrä. Vuonna 2025 kuutteja syntyi 114, kun vielä kymmenen vuotta sitten kuutteja syntyi noin 80 vuosittain. Samalla on kuitenkin havaittu, että pesäpoikaskuolleisuus on ollut suurta johtuen vähälumisen ja lauhan talven heikentämistä pesimäolosuhteista.

Kalastusrajoitukset ovat osoittautuneet tehokkaaksi keinoksi suojella saimaannorppaa. Poikaskuolleisuutta puolestaan saadaan vähennettyä rakentamalla apukinoksia ja keinopesiä.

Tapahtumakalenteri

Kalenteri sisältää paikallisyhdistysten tapahtumat kevääseen 2026 saakka. Tarkemmat tiedot löytyvät yhdistysten omilta kanavilta ja jäsenviesteistä.

■ ESPOON

RETKEILIJÄT (ER)

26.12.2025: Tapanin taaperrus Nuuksiassa

23.–25.1.2026: Akkojen luontoretki, Imatra (yhdessä SRL:n kanssa)

Yhteystiedot: Armi Salenius: armi.salenius@gmail.com, Hilikka Laitinen: hilikka.laitinen@gmail.com, puh. 0440 500 354, Pertti Mikkela: pertti.mikkela@gmail.com, puh. 0400 475 254, Juha Saarinen (pj): puh. 0451 262 707, Nettisivu: <http://www.trekkari.fi>

■ HELSINGIN TYÖVÄEN

RETKEILIJÄT (HTR)/

HELSINGIN LUONNON YSTÄVÄT

Ympärivuotinen: Helsingin saaret tutuksi -retkisarja

Yhteystiedot: Eila Oranen: puh. 040 734 4913, oranen.eila@gmail.com

■ HÄMEENLINNAN

RETKEILIJÄT (HäRet)

7.2.2026: Ulkoilupäivät

8.3.2026: Pilkkikisat Vanajanselällä

8.3.2026: Kevätkokous

18.4.2026: Kevättalkoot Vanajanniemen kämpällä

Yhteystiedot: Lisätietoja: <https://hameenlinnan-retkeilijat3.webnode.fi/> ja FB <https://www.facebook.com/Hameenlinnan-Retkeilijat/>

■ JÄRVENPÄÄN

RETKEILIJÄT (JäRet)

Lauantaisin klo 11–13: Perheiden luontokerho

Joulukuu 2025: Pikkujoulu

13.–14.12.2025: Joulupolku

Vanhankyläniemessä

Tammi-helmikuu 2026: Retkelykurssi (rinkkavaellukset)

Helmikuu 2026: Kävelyretki Uutelaan, Kulttuurihiihto/kävely

Maaliskuu 2026: Talvikarkelot Tammirannassa

Huhtikuu 2026: 13.–18.5.2026: Pyöräretki Saarenmaalle

Yhteystiedot: Ennakkoinfo ja alustavat ilmoittautumiset: Hannele Pöllä, puh. 040 504 8296, hannele.polla@kolumbus.fi Nettisivu: <http://www.jarvenpaanretkeilijat.com>

■ KARJALAN

RETKEILIJÄT (KR)

Helmikuu 2026: Hiihtoretki maakunnassa

21.–28.3.2026: Hiihtoretki Pyhä-Luostoon

11.4.2026: Kevätkokous ja pilkkikisa

Yhteystiedot: Ilmo Nousiainen, puh. 050 543 1954 Nettisivu: <https://karjalanretkeilijat.yhdistysavain.fi>

■ KUOPION

RETKEILIJÄT (KuRet)

22.11.2025: Pikkujoulu Koivulas-
sa. Ilmoittaudu Annelille p 0400 282 588 17.11. mennessä.

Huhtikuu 2026: Pääsiäistulet Koivulassa

Yhteystiedot: Pauli Komonen, puh. 0400 350 515 Nettisivu: <http://www.kuopionretkeilijat.fi>

■ KUUSANKOSKEN

RETKEILIJÄT (KuuRet)

Marraskuu 2025: Syyskokous

7.11.2025: Teatterimatka Lahteen. Lahden kaupunginteatterissa esitys LOISTAVA YSTÄVÄNI klo 18.30. Hinta 60 €, lippu, väliaikatarjoilu ja matka sisältyvät hintaan. Ilmoittautuminen pirjoam.ojala@gmail.com tai 040 5504082.

Joulukuu 2025: Joulujuhla

Kuukausikokoukset 2026: 7.1., 10.2., 10.3., 14.4., 13.5., 11.8., 8.9., 13.10., 10.11.

Kotiseutukävelyt 2026: Viikot 3, 8, 12, 34, 38, 47

Helmikuu 2026: Finlandia hiihdon huoltoryhmätalkoot

Maaliskuu 2026: Ulkoilu- ja pilkkipäivä, Kuutamohiihto

Huhtikuu 2026: Haravointital-

koot, Teatterimatka

Yhteystiedot: Simo Korpelainen,

puh. 040 761 7368 Sähköposti:

kuuret.jasenasiat@gmail.com

Nettisivu: [http://www.kuusankos-](http://www.kuusankoskenretkeilijat.nettisivu.org)

[kenretkeilijat.nettisivu.org](http://www.kuusankoskenretkeilijat.nettisivu.org)

■ LAAJASALON

REIPPAILIJAT

Yhteystiedot: Esa Lampio, puh.

050 412 3413 Sähköposti: esa.lampio@elisanet.fi

■ LÄNSI-KARJALAN

RETKEILIJÄT (L-KR)

Yhteystiedot: Anne Kuokkanen,

puh. 044 755 9445

■ RIIHIMÄEN

RETKEILIJÄT (RiRet)

Marraskuu 2025: Syyskokous ja puurojuhla

Helmikuu 2026: Ystävänpäivä-

hiihto/kävelyretki

Yhteystiedot: Anneli Vähämaa, anneli.v52@gmail.com, puh. 040

766 4201 Puheenjohtaja: Pirjo Vihtilä, pirjo.vihtila17@saunalahti.fi, puh. 050 352 2253 Nettisivu: <http://www.riihimaenretkeilijat.yhdistysavain.fi>

■ ROVANIEMEN

RETKEILIJÄT (RoiRet)

Joulukuu 2025: Joulukuusen- ja

joulumielenhakuretki

Tammikuu 2026: Arctic Rally

-talkoot

Helmikuu 2026: Villasukkaretki,

Kuutamokävely, Lumikenkäily

Huhtikuu 2026: Retkeilyn

peruskurssi

1.-4.4.2026: Talvivaellus Pit-

susjärvellä. Varaustupa mah-

tuu 10 henkilöä. Osa matkasta

moottorikelkalla, perillä hiihtoa

ja pilkkimistä. Tied. Seppo 0400

231 594.

Yhteystiedot: Seppo Vähätaini,

puh. 0400 231 594 Sähköposti:

rovaniemenretkeilijat@gmail.com

com

■ SALPAUSSELÄN

SAMOOJAT (SaSa)

Marraskuu 2025: Pikkujoulu –

aiheena ”Pakanallinen joulukuusi”

Tammikuu 2026: Uudenvuoden-

retki laavulle

Helmikuu 2026: Finlandia hiih-

don huoltoryhmätalkoot

Yhteystiedot: Aune Kurki, puh.

040 596 1200, aune.kurki@elisanet.fi

puh. 040 708 2757, [tuula.hauhia@](mailto:tuula.hauhia@dnainternet.net)

[dnainternet.net](http://www.salpausselansamoojatsalsa.yhdistysavain.fi) Nettisivu: [http://](http://www.salpausselansamoojatsalsa.yhdistysavain.fi)

www.salpausselansamoojatsalsa.yhdistysavain.fi

yhdistysavain.fi

■ TAPIOLAN MAA- JA

MERIRETKEILIJÄT (TMMR)

Yhteyshenkilöt: Tuula Törmä, puh.

040 502 9399 ja Kerttuli Karonen,

puh. 050 565 8883.

■ ELONVIRE RY

(ent. TIURAHOVIN YSTÄVÄT)

Markku Lindgren, puh. 045

1235370 tai [markkulind-](mailto:markkulindgren.1515@gmail.com)

[gren.1515@gmail.com](mailto:markkulindgren.1515@gmail.com)

■ VIH DIN

RETKEILIJÄT (ViRet)

20.11.2025: Syyskokous klo

17.30

16.12.2025: Jouluinen jäsenilta

26.12.2025: Tapanin taaperrus

(ER:n kanssa)

13.1.-16.1.2026: Kuntostartti –

Pajulahti

Helmikuu 2026: Kuutamokävely,

Lumikenkäily

Maaliskuu 2026: Kevätkokous

Huhtikuu 2026: Retki Karkkilan

Lehmoonvuorelle, Kurkimuutto-

retki

Yhteystiedot: Riitta Ojanen,

mriojanen@gmail.com Nettisivu:

<http://www.vihdin-retkeilijat.fi>

RYHMÄNNE OMA PATIKKAMATKA EUROOPPAAN

Olen Jouni Parkkali, 70-vuotias innokas patikoija Kuopios-
ta. Järjestämme Euroopassa patikkamatkoja yhteistyössä
Matkatoimisto Matkapoikien kanssa. Asiakkaina meillä on
ollut niin Suomen Ladun kuin Retkeilijöiden ryhmiä. Mu-
kana on ollut patikoinnista kiinnostuneita paikallisyhdys-
tyksiä, kuten Harjavallan Latu, Lakeuden Latu ja Polku,
Jyväskylän Latu, Tornion Latu, Olavin Retkeilijät sekä
Mäntyharjun ja Rovaniemen Retkeilijät.

Tulen mielelläni pitämään veloituksettoman esittelyn
paikkakunnallenne ja näyttämään eri kohteitamme.

Saat myös paljon etukäteisinfoa osoitteessa

www.liikuntamatkat.fi

Jouni Parkkali

puh. 0400-409 837

e-mail: jouni.parkkali@liikuntamatkat.fi

www.liikuntamatkat.fi

Tervetuloa Retkeilyliiton eräkämpille!

Omat kämpppämme Länsi-Lapissa ja Pohjois-Karjalassa ovat jäsenten käytettävissä erittäin edullisesti

Rihmakuru sijaitsee Kittilän Raattamassa, Pallastunturin tuntumassa, korkean Harrisajon eteläpuolella. Alueella on kolme hirsikämpää, lautarakenteinen jalasmökki, hirsisauna ja liiteri sekä ulkohuussit. Majoitustilaa on yhteensä 22 hengelle ja yhteen kämppään voi tuoda myös kotieläimiä.

Rihmakurussa on sähköt, joten majoissa on valot, liesi, jääkaappi, kahvinkeitin ja mikroaaltouuni. Viemärointiä ei ole vaan vesi kannetaan kaivosta. Kämpissä on kerrosvuoteet, joissa on patjat ja tyynyt. Pihaan pääsee autolla myös talvella, ja parkkipaikalla on lämpöpistokkeet neljälle autolle. Kämpät sijaitsevat kumpareella suoalueen keskellä, joten uintimahdollisuutta ei ole. Saunavesi kannetaan läheisestä suolämpäreestä tai kaivosta.

Rihmakuruun tullaan julkisilla kyydeillä matkustettaessa yleensä yöjunalla ensin Kolariin, ja sieltä vuorobussilla Rihmakurun tienhaaraan, josta kämpille on vielä noin kilometrin kävelymatka.

Hyvin hoidetut hiihtoladut kulkevat aivan kämppien vieressä. Reiteissä on valinnanvaraa ja ne ovat hyvin merkittyjä. Nuotio- ja taukopaikkoja löytyy hyvin, ja hyvä päiväretken kohde on myös liiton kämpppäalue Varkhanmukka. Lattukahvila palvelee lähistölä ja Raattaman kaupasta saa peruselintarvikkeet ja kaupan ravintolassa on tarjolla suosittua pitsaa. Lähin isompi kauppakeskittymä on Muoniossa, noin 50 kilometrin päässä.

Ukonjoen kämpppäalue sijaitsee Pohjois-Karjalassa, Lieksan Kittissä, ja se esitellään tarkemmin seuraavassa lehdessä. Tutustu kaikkiin kämppiimme myös nettisivuilla www.suomenretkeilyliitto.fi. Kaikki kämpppävaraukset tehdään liiton toimistolle.

Varkhanmukan kämpppäalue sijaitsee Enontekiön kunnassa Yli-Kyrön kylässä. Majoitustilaa on runsaasti: 12 hengen Kelokämpä, 6 hengen Tiira-kämpä ja 4 hengen Liiteri. Lisäksi alueella on iso hirsisauna, pieni sauna, erillinen ulkorakennus ja ulkovessat. Telajoissa saunojen edessä voi käydä uimassa. Pihapiirissä on laavu, hyviä telttapaitoja sekä kaivo. Varkhanmukan kaikissa kämpissä on kamiinat ja kaasuliedet. Valaisimina on kaasulamput. Oma soutuvene on Vuontisjärvellä Yli-Kyrössä.

Varkhanmukan alueeseen kuuluu myös Suaskumpu eli Korsu, joka on erikoinen, osittain hiekkatörmän sisälle rakennettu kämpä. Suaskumpuun kuljetaan Kelon ja saunan välistä lähteviä pitköksiä pitkin Telaojan toiselle puolelle. Makuutiloja on 6 hengelle. Samassa rakennuksessa on sauna, ja kaivo on lähellä. Korsu on suosittu erikoisen sijaintinsa ja idyllisyytensä takia.

Perille pääsee, kun ajaa Kolarin ja Muonion suunnasta tullessa Raattaman kylän läpi kohtaan Ounastie 5753, josta lähtee pieni hiekkatie vasemmalle Varkhanmukkaan. Tien vieressä on pieni muutaman auton parkkipaikka, ja siitä on matkaa alueelle vielä noin kaksi kilometriä. Kesäisin Varkhanmukkaan pääsee autolla pihaan asti, mutta talvisin tietä ei aurata. Talvella auton voi jättää parkkipaikalle ja hiihtää siitä perille. Usein reitillä on kelkkaura, jota pitkin on helppo hiihtää vaikkapa ahkion kanssa.

Ympäristö on ihanteellista retkeilymaastoa. Hoidettu latu "Varkaankierros" kulkee pienen matkan päässä. Kesällä tunturiin pääsee Suaskurun suuntaan metsiä pitkin kävellen tai autolla ensin Vuontispirtille ja sieltä helppokulkuista polkua pitkin ylös Montellin majalle.

Lähin kauppa on Raattamassa, noin 9 kilometrin päässä. Kunnan pohjoisosan keskustaajamaan Hettaan on matkaa noin 50 km ja siellä on kauppiaita, ravintoloita, luontokeskus, Alko ja muita palveluja. Toinen kauppakeskittymä on etelän suunnalla, Muoniossa, jonne on matkaa noin 50 km.

